

Krajská prokuratura v Bratislave

11

6 182

2 Kv 99/1981

Bratislava 1. marca 1982

812 65 Krajský súd v Bratislave

Krajský súd podaná osobne

Väzba!

v Bratislave

Podľa § 176 ods. 1 Tr. por. podávan

o b ž a l o b u

na:

- 1/ Romana Brázd u , nar. 5. 4. 1954 v Martine, bytom v Nitre, ul. J. Kráľa č. 104, asistentka kamery Slovenskej filmovej tvorby v Bratislave, od 15. 6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS ČSR v Brne,
- 2/ Ing. Miloša Kocúra , nar. 20. 11. 1954 v Nových Zámkoch, bytom v Nitre, Benkova č. 1, absolventa Vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre, od 15. 6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Trenčíne,
- 3/ Ing. Milana Andrašíka , nar. 13. 7. 1951 v Nitre, bytom Bratislava,

Keyrovského č. 14, technika Montážneho závodu spojov Bratislava, od 15. 6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

4/ Ing. Pavla B e ě a ě e , nar. 27. 9. 1954 v Nitre, bytom Nitra, Partizánska č. 71, inžiniera strojních zariadení Divadla A. Bagara Nitra, od 14. 7. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

5/ Ing. Františka Č e r n a n a , nar. 29. 11. 1950 v Nitre, bytom Bratislava, Starohájka č. 9; asistenta technického riaditeľa GR Strojmetal v Bratislave, od 15. 6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

6/ Stanislava D u b r a v i e k é h o , nar. 13. 2. 1954 v Nitre, bytom Nitra, Hornosoborská č. 24, vodiča Západoslovenských vodárni v Nitre, od 23. 7. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Čiline,

7/ Jureja L a o h n a n a , nar. 25. 10. 1953 v Nitre, bytom Nitra, Štúraova č. 14, strojná Vodo hospodárskych stavieb v Nitre, od 6. 7. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

ž e

1/ Miloš Kooár a Milan Andrašík 9. júla 1976 asi o 22.30 hod v Bratislave v blízkosti Študentského domova Ľ. Štúra v Mlynskej doline, do osobného auta zn. FIAT 125 P, ŠPZ NRA 15-76, ktoré riadil Roman Brázde, násilne vtiahli študentku Lekárskej fakulty UK Ľudmilu Cervanová a spoločne s Františkom Čermanom napriek jej odporu ju odviezli do bytu v rodinnom domčeku na Varínskej ul. č. 16 v Bratislave.

Miloš Kooár, Milan Andrašík, Roman Brázde a František Čerman spolu s Pavlom Bečačom, Stanislavom Dubravickým a Jurajom Leohmanom, Ľudmilu Cervanová proti jej vôli násilím držali v byte na Varínskej č. 16, mätli ju piť alkohol a vycielili ju so zámerom ju znásilniť,

2/ Milan Andrašík a František Čerman 9. júla 1976 v nočných hodinách bez súhlasu a vedomia Anny Turčanovej vnikli do jej rodinného domčeku v Bratislave na Varínskej ulici č. 16, so zámerom násilím

tam držať Ľudmilu Cervanovú; pričom do domčeka vnikli v spoločnosti Miloša Kooúra, Romana Brázdu i ďalších osôb,

- 3/ Juraj Lachman, v nočných hodinách 9. júla 1976 v Bratislave, v byte na Varínskej ulici č. 16, priniesol z kúpeľne šnúru na prádlo, ktorou Roman Brásda, Miloš Kooúr, Milan Andrašík, Pavol Bečaš, František Černan a Stanislav Dubravický Ľudmile Cervanovej zviazali ruky a potom postupne vykonali proti jej vôli a napriek jej odporu s ňou pohlavný styk; pričom si pomáhali tak, že Ľudmilu Cervanová si vzájomne pridržiavali,
- 4/ Roman Brásda, Miloš Kooúr, Milan Andrašík, Pavol Bečaš, František Černan, Stanislav Dubravický a Juraj Lachman v noci z 9. na 10. júla 1976 na podnet Františka Černana a Stanislava Dubravického rozhodli sa Ľudmilu Cervanová usmrtiť preto, lebo im hrozila, že ich oznámi. Keď losovaním určili, kto z nich Ľudmilu Cervanová usmrtí, previazali jej ústa šatkou a s rukami zviazanými za chrbtom ju naložili do vozidla Romana Brázdu a odviezli ju z Bratislavy do Kráľovej pri Senoi, okr. Galanta k termálnemu jazierku. Po vyložení Ľ. Cervanovej z vozidla Miloš Kooúr najskôr s ňou proti jej vôli vykonal pohlavný styk a potom s Romanom Brázdou a Milanom Andrašíkom ju hodili do jazierka, v ktorom ju pod kontrolou ostatných obžalovaných utopili. Roman Brásda, Miloš Kooúr a Milan Andrašík neupozornenie Františka Černana mŕtvolu Ľudmily Cervanovej z jazierka vytiahli a preniesli ju k neďalekej rieke Čierna Voda, do ktorej ju hodili; tam

bola 14. júla 1976 jej mŕtvola nájdená,

5/ Roman Brázda v presne nezistený deň v júli 1976 v Nitre v reštaurácii Zbor nahováral Ingi Hadeš-
du Benovú, aby pred orgánmi ZNB vo veci vyšetro-
vania vraždy Ľudmily Červánovej, nevypovedala
pravdu a zamlčala jeho účasť a účasť ostatných je-
ho spoločníkov na diskotéke v Študentskom domove
Ľ. Štúra v Bratislave 9. júla 1976,

6/ Roman Brázda v presne nezistenom čase v roku 1978
v Nitre prehováral ~~Alojza Veržinského~~, aby v prí-
pade jeho výsluchu pred orgánmi ZNB vypovedal nep-
ravdu, že 9. júla 1976 boli spolu a zaistil mu
tak na tento večer alibi,

t e d a

- v bode 1/

Roman Brázda, Miloš Kooár, Milan Andrašák, Pavol
Bečač, František Čerman, Stanislav Dubravický a
Juraj Laohman

spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili
užívať osobnú slobodu v úmysle uľahčiť iný trestný
čin,

- v bode 2/

Milan Andrašák a František Čerman

spoločným konaním neoprávnene vnikli do domu
iného v úmysle vykonať tam násilie, pričom čin

spáchali najmenej s dvoma osobami,

- v bode 3/

Roman Brázda, Miloš Kooár, Milan Andrašák, Pavol Bečaš, František Čerman a Stanislav Dubravičský

spoločným konaním násilím donútili ženu k súloži,

Juraj Lachman

začovášením prostriedku poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu znásilnenia,

- v bode 4/

Miloš Kooár

donútil ženu k súloži tak, že znoužil jej bezbranosť,

Roman Brázda, Miloš Kooár, Milan Andrašák, Pavol Bečaš, František Čerman, Stanislav Dubravičský a Juraj Lachman

spoločným konaním iného usmrtili,

- v bode 5 a 6/

Roman Brázda

dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré záležalo v návode, aby svedok pred vyšetrovateľom uviedol nepravdu o okolnosti, ktoré má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo táká okolnosť

samlžal, prídom k pokusu ani k dokonaniu trestného
ho činu nedošlo,

č i n s p á c h a l i

- v bode 1/

Roman Brásda, Milan Andrašík, Miloš Kocúr, Pavol
Bečaš, František Čerman, Stanislav Dubravioký a
Juraj Laohman ako spolupáchatelia

trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa
§ 9 ods. 2, § 231 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

- v bode 2/

Milan Andrašík a František Čerman ako spolupácha-
telia

trestný čin porušovania domovej slobody podľa
§ 9 ods. 2, § 232 ods. 1, alinea 2, ods. 2 písm.
b/ Tr. zák.

- v bode 3/

Roman Brásda, Miloš Kocúr, Milan Andrašík, Pavol
Bečaš, František Čerman a Stanislav Dubravioký ako
spolupáchatelia

trestný čin znásilnenia podľa § 9 ods. 2, § 241
ods. 1 alinea 1 Tr. zák.,

Juraj Laohman

pomoc k trestnému činu znásilnenia podľa § 10
ods. 1 písm. o/ k § 241 ods. 1 Tr. zák.

- v bode 4/

Miloš Kocúr

trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ali-
nea 2 Tr. zák.,

Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrašík, Pavol
Beďaš, František Čerman, Stanislav Dubravický a Ju-
raj Lechman ako spolupáchatelia

trestný čin vraždy podľa § 9 ods. 2, § 219 Tr.
zák.,

- v bode 5 a 6/

Roman Brázda

prípravu na trestný čin krivej výpovede podľa
§ 7 ods. 1 k § 175 ods. 1 písm. a, b/ Tr. zák.

O d ť v o d n e n i e :

Ľudmila GERVANOVÁ - 20 ročná študentka II. roč-
níka Lekárskej fakulty UK v Bratislave, nastúpila
4. júla 1976 na letnú aktivitu študentov. Ubytovala
sa v Študentskom domove Ľ. Štúra v Mlynskej doline
v Bratislave v izbe číslo 648 v bloku B.

V piatok 9. júla 1976 sa zúčastnila v Študent-
skom domove Ľ. Štúra (JUNIC - klub) na diskotéke.
Pred 22.30 hod. z nej odišla, nakoľko rýchlikom o
23.58 hod. mienila odcestovať do Košíc za svojim pria-
teľom Richardom Veselým.

Do Košíc však v dohovorený čas nedocestovala.

V pondelok 12. júla 1976 jej otec Ľudovít Cervan (zväzok XVII, č. 1. 1503) oznámil orgánom VB, že jeho dcéra Ľudmila je nezvestná.

V stredu 14. júla 1976 v odpoľudňajších hodinách v obci Kráľová pri Senci, okres Galanta, asi 30 km od Bratislavy, miestny občan v rieke Čierna Voda našiel mŕtvolu neznámej mladej ženy, ktorá mala ruky zviazané za chrbtom a dolnú časť tela obnaženú.

Ľudovít Cervan v mŕtvoľe identifikoval svoju dcéru Ľudmilu Cervanovú.

Prítomnosť Ľudmily Cervanovej 9. 7. 1976 v Bratislave na diskotéke v UNIC - klube a jej odchod z diskotéky asi o 22.30 hod. potvrdzujú: Eva Hlaváčová, vyd. Strasserová (zv. XIV., č. 1. 1132-1153), Magda Bachledová (zv. XIV., č. 1. 1154-1160), Júlia Kopolovišová (zv. XIV., č. 1. 1163-1166). Zámer Ľudmily Cervanovej cestovať do Košíc potvrdzujú Eva Hlaváčová, Magda Bachledová, Pavol Komora (zv. XIV., č. 1. 1209), Richard Veselý (zv. XIV., č. 1. 1466-1468) a ďalší svedkovia.

x x x

Na diskotéke 9. 7. 1976 v Bratislave v UNIC-klube boli prítomní aj obžalovaní Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrašák, František Čerman, Stanislav Dubravický, Pavol Bečaš a Juraj Lechman. R. Brázda

na diskotéku prišiel autom svojho otca zn. FIAT 125 P - bledej farby, ktoré zaparkoval neďaleko hlavného vchodu Študentského domova Ľ. Štúra v Mlynskej doline na tzv. dolnom parkovisku. Pavol Bečaď prišiel na diskotéku na vlastnom vozidle FIAT 500 a zaparkoval ho pri Študentskom domove na tzv. hornom parkovisku.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 584-708) vypovedal, že 9. 7. 1976 vo večerných hodinách sa zúčastnil na diskotéke v UNIC-klube a videl tam tiež obžalovaných Andrašíka, Čermána, Laohmana, Dubraviokého, Bečaďa, Kocúra a dve Francúzsky, P. Okénicu, V. Zimáková a H. Benová. Na tomto tvrdení sotrvál i pri konfrontáciách s obžalovanými P. Bečaďom (zv. XIII., č. 1. 1098-1100), S. Dubraviokým (zv. XIII., č. 1. 1110-1111) a F. Čermánom (zv. XIII., č. 1. 1101-1104).

Miloš Kocúr (zv. VII., č. 1. 709-718) vo výpovediach z 16. 6. a 18. 6. 1981 uviedol, že sa 9. 7. 1976 vo večerných hodinách zúčastnil na diskotéke v UNIC-klube a videl tam tiež obžalovaných Brázdu, Andrašíka, Čermána, Bečaďa, Dubraviokého, ďalej V. Zimáková, H. Benová a dve Francúzsky. Ako ďalších účastníkov diskotéky vo fotoalbume označil osoby na fotografiách č. 8 (Vladimír Varga), č. 14 (Igor Urbánek), č. 17 (Jozef Škrobánek).

Miloš Kocúr pri výsluchu 30. 6. 1981 svoju výpoveď o účasti na diskotéke odvolal (zv. VII., č. 1. 729). Pri výsluchu 21. 7. 1981 svoje výpovede zo 16. a 18. 6. 1981 prehlásil za pravdivé.

Pri konfrontácii s obž. S. Dubraviokým (zv. XIII., č. 1. 1112-1113), J. Lachmanom (zv. XIII., č. 1. 1105), F. Šermanom (zv. XIII., č. 1. 1108), M. Andrašíkom (zv. XIII., č. 1. 1120) a R. Brázdou (zv. XIII., č. 1. 1132) týmito tvármi v tvár tvrdil, že on sám a všetci obžalovaní na diskotéke boli.

Všetky svoje výpovede, v ktorých sa doznal k účasti na diskotéke odvolal pri výsluchu 29. 10. 1981 (č. 1. 762 a nasl.)

Milan Andrašík (zv. IX., č. 1. 770-829) vypovedal, že sa 9. 7. 1976 vo večerných hodinách zúčastnil na diskotéke v UNIC-klube v spoločnosti obž. Šermana a dvoch Francoúzok, Sylvie a Lýdie Cohen. Na diskotéke videl obž. Brázdou, Lachmana a Kocúra, ďalej P. Okenku, I. Urbánka, J. Škrobánka, V. Zimáková, P. Hlavandu, H. Benová, J. Tokára a R. Gallu. Dňa 27. 8. 1981 (č. 1. 829) svoju výpoveď doplnil tak, že na diskotéke boli aj Beďaš a Dubravioký. Pri výsluchu 8. 12. 1981 vypovedal, že podľa neho z obžalovaných neboli na diskotéke Brázdou, Lachman a Kocúr.

František Šerman (zv. XI., č. 1. 942-1018) vypovedal, že 9. 7. 1976 sa zúčastnil na diskotéke v UNIC-klube spolu s obž. Andrašíkom a dvoma Francoúzkami - Sylviou a Lýdiou Cohen. Na diskotéke videl H. Benová, J. Tokára a P. Hlavandu a pripustil i účasť obž. Brázdou a Kocúra.

Pri konfrontácii s obžalovaným R. Brázdou (zv. XIII., č. 1. 1101-1104) tvrdil, že na diskotéke videl všetkých obžalovaných, ktorých vymenoval Roman Brázdou, navyše aj V. Zimáková a I. Urbánka. Toto tvrdenie však neskôr odvolal a sotrvál na svojich pôvodných výpovediach.

Stanislev Dubraviovič (zv. XII., d.1. 1019-1044) vypovedal, že 9. 7. 1976 bol v Študentskom domove Ľ. Štúra v Mlynskej doline a mohol byť aj na diskotéke v UNIC,-klube. Väčšinou sa však pohyboval v ostatných priestoroch internátu, kde videl Brázdu a Andrašíka. Pripustil, že tam boli aj Čerman, Zimáková, Laohman a Benová.

Pavol Beďaš (zv. XII., d.1. 1045-1080) tvrdil, že 9. 7. 1976 v Bratislave a ani na diskotéke nebol a nikdy sa nezúčastil na diskotéke v UNIC-klube.

Juraj Laohman (zv. XI., d.1. 881-928) vypovedal, že sa 9. 7. 1976 zúčastnil na diskotéke v UNIC,-klube a videl tam Andrašíka, Brázdu, Čermana, Okenicu, Kooúra, Beďaša, Dubravioviča, ako aj dve Francoúsky, ktoré boli v spoločnosti Čermana. Účasť týchto osôb na diskotéke potvrdil aj pri konfrontácii s obžalovaným F. Čermanom (zv. XIII., d.1. 1091-1093), M. Andrašíkom (zv. XIII., d.1. 1094-1095) a P. Beďašom (zv. XIII., d.1. 1096-1097).

Svedok Milan Antošovský (zv. XV., d.1. 1227-1228) vypovedal, že 9. 7. 1976 mal poriadkovú službu na diskotéke v Študentskom domove v Mlynskej doline (UNIC-klub). V internáte toho večera stretol Romana Brázdu. Pripustil, že tam mohol byť aj Kooúr a Dubraviovič. Vie, že tam bol ešte jeden chlapec z Nitry s dvoma Francoúškami.

Svedok Rudolf Gallo (zv. XV., d.1. 1231-1233) uviedol, že cez letné prázdniny 1976 bol na diskotéke v internáte v Mlynskej doline. Videl tam Andrašíka s partiou, štyroch - piatich chlapcov. Andrašík ho vtedy zoznámil s dvoma dievčatami z Francoúska.

Vo fotoalbume označil ako spoločníkov M. Andrašíka, ktorí mohli byť s ním na diskotéke, osoby na fotografiách č. 3 (Roman Brázda) a č. 7 (František Čerman).

Svedkyňa Nedežda Benová (zv. XV., č.1. 1242-1276) vypovedala, že v júli 1976 bola na diskotéke v UNIC-klube. Videla tam známych z Nitry a to Andrašíka a Čermana. V ich spoločnosti boli dve Francúzky. Videla tam tiež Brázdu, Kocúra a Zimákovú.

Svedok Igor Urbánek (zv. XV., č.1. 1279-1291) uviedol, že 9. 7. 1976 bol na diskotéke v UNIC-klube. Videl tam Brázdu, Andrašíka, Kocúra, Čermana, Dubravického, Bečača, Zimákovú, dve Francúzky, Škrobánka a Vargu. Vo fotoalbume označil na fotografii č. 8 (Ľudmila Červanová) dievča, s ktorým sa rozprával počas diskotéky.

Igor Urbánek svoju výpoveď opätovne potvrdil pri jej preverke na mieste (zv. XX., č.1. 1717-1723).

Svedok Peter Okenica (zv. XV., č.1. 1292-1303) vypovedal, že v lete 1976 sa zúčastnil na diskotéke v internáte v Mlynskej doline v Bratislave. Boli tam prítomní tiež Andrašík, Brázda, Laohman, Kocúr a Dubravický. Vo fotoalbume označil ako účastníkov diskotéky tiež Zimákovú a Vargu. Tieto skutočnosti opätovne potvrdil pri preverke výpovede na mieste (zv. XX., č.1. 1630-1738).

Svedok Vladimír Varga (zv. XV., č.1. 1304-1316) uviedol, že sa zúčastnil na diskotéke v lete 1976 v internáte v Mlynskej doline. Na diskotéke videl Brázdu, Andrašíka, Kocúra, Dubravického, Zimákovú, Urbánka, Škrobánka, Benová a Francúzky. Tie boli v spoločnosti Dubravického.

Svedok Josef Širobánek (zv. XV., 8.1. 1917-1929) vypovedal, že 9. 7. 1976 sa zúčastnil na diskotéke v Bratislave v UHIC-klube. Na diskotéke videl známych z Nitry - Urbánka, Vargu, Zimáková, Brázdu, Kocúra, Dubravického, Andrašíka, Bečača, ako aj Ľudmilu Cervenovú, ktorú poznal ako spolužiačku. Svoju výpoveď opätovne potvrdil pri jej preverke na mieste (zv. XI., 8.1. 1974-1979).

Svedkyňa Viera Vozárová - rod. Zimáková (zv. XV., 8.1. 1930-1960) vypovedala, že sa zúčastnila 9. 7. 1976 na diskotéke v Bratislave v UHIC-klube. Na diskotéke videla Brázdu, Kocúra, Andrašíka, Čermána, Bečača, Dubravického, Lachmana (ktorého označuje ako Brázdovho kamaráta), Urbánka, Vargu, Benová, Širobánka ako aj dve Francúzky, ktoré tam prišli s Čermanom.

x x x:

Počas diskotéky sa obžalovaní so sestrami Lýdiou a Sylviou Cohen a Vierou Zimákovou bavili spoločne. Pozornosť vzbudzovali obe Francúzky výstrednejším obliehaním a tancom (tancovali bosé).

Lýdia a Sylvia Cohen z diskotéky odišli v jej priebehu. Odviezoť ich Juraj Lachman so Stanislavom Dubravickým vozidlom Romana Brázdu na byt sestry Milana Andrašíka v Bratislave, Heyrovského 14 (Lanač). Vozidlo riadil Juraj Lachman a cestu mu ukazoval Stanislav Dubravický. Oba sa vrátili späť na diskotéku.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 700 a nasl.) vypovedal, že počas diskotéky prišiel za ním Dubravioký a požiadal ho o odvoz Francúzok. Súhlasil so zapožičaním vozidla a kľúče od neho dal Lechmanovi, ktorého považoval za lepšieho vodiča. Pamätá si, že Lechman s Dubraviokým sa vrátili na diskotéku, ale o niečo neskôr, ako mu predtým sľúbili.

Milan Andraščík (zv. IX., č. 1. 830) vypovedal, že odvoz Francúzok z diskotéky zabezpečil nejaký Černanov kamarát. Toto tvrdenie však pri výsluchu č. 12. 1981 (zv. IX., č. 1. 867 a nasl.) odvolal.

Juraj Lechman (zv. X., č. 1. 887 a nasl.) vypovedal, že Brázdovým autom spoločne s Dubraviokým odviezol obidve Francúzky na sídlisko smerom na Brno. Cestu nepoznal, usmerňoval ho Dubravioký. Túto skutočnosť potvrdil aj pri konfrontácii s F. Černanom (zv. XIII., č. 1. 1091 a nasl.), M. Andraščíkom (zv. XIII., č. 1. 1094 a nasl.), a S. Dubraviokým (zv. XIII., č. 1. 117 a nasl.).

Stanislav Dubravioký (zv. XII., č. 1. 1019-1044) pripustil, že spolu s Lechmanom Francúzky odviezli Brázdovým autom do Lamača.

X X X

Počas diskotéky 9. 7. 1976 v UNIC-klube v študentskom domove Ľ. Štúra v Mlynskej doline došlo k osobnému kontaktu medzi Ľudmilou Cervanovou a Milošom Kooúrom, Igorom Urbánikom a Jozefom Širobánikom. Igora Urbánika s ňou spoznával Jozef Širobánek, ktorý ju poznal ako svoju spolužiačku.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 649 a 700) vypovedal, že Kocúr v priebehu diskotéky prejavil záujem o dievča, ktoré volal "blatinko". išlo o dievča, ktoré neskôršie odviezli do bytu v rodinnom domčeku A. Turčanovej (obžalovanými označovaný ako "privát").

Miloš Kocúr (zv. VIII., č. 1. 711 a 716) vo svojich výpovediach uviedol, že počas diskotéky pristúpil k jednému dievčaťu, ktoré stálo pri vchode a volal ju tancovať. Keď odmietlo, násilu ju ťahal do tancia. Vtedy k nemu niekto prišiel a odviezol ho od dievčaťa. Vo fotoalbuze toto dievča označil na fotografii č. 3 (Ľudmila Cervanová). Uviedol ďalej, že s týmto dievčaťom sa bavil aj istý Igor, ktorého vo fotoalbuze označil na fotografii č. 14 (Igor Urbánek).

Obžalovaný M. Kocúr svoju výpoveď 30. 6. 1981 odvolal, neskôr ju opäť potvrdil. Znovu ju odvolal 29. 10. 1981 s tým, že 9. 7. 1976 v Bratislave vôbec nebol.

Svedok Jozef Škrobánek (zv. XV., č. 1. 1320) vypovedal, že na diskotéke 9. 7. 1976 zoznámil Urbánika s Ľudmilou Cervanovou. Neskôršie počul, ako Cervanová Urbánikovi hovorila, že cestuje do Košíc. Urbánek jej navrhol, že ju odprevadí. Tvrdil, tiež, že videl, ako Miloš Kocúr, ktorý mal vtedy vypité, došiel k Ľ. Cervanovej a volal ju tancovať. Keď odmietla, začal ju násilu ťahať. Vtedy došli ku Kocúrovi dvaja ohľapoi a odviezli ho od Cervanovej preč.

Svedok Igor Urbánek (zv. XV., č. 1. 1281) vypovedal, že na diskotéke videl neďaleko Škrobánika stáť dievča, ktoré sa mu páčilo. Škrobánek mu toto dievča predstavil, jej meno si však nezapamätal. Dozvedel

sa od nej, že večer cestuje. Prehovárať ju, aby necestovala a išla sa s ním zabaviť. Keď mu povedala, že má už kúpané cestovné lístky, pómúkol sa, že ju odprevadí na stanicu.

Vo fotoalbume označil dievča, s ktorým sa rozprával na diskotéke, na fotografii č. 8 (Ľudmila Cervanová, č. 1. 1237).

Igor Urbánek a Jozef Škrobánek pri previerke ich výpovedí na mieste (zv. KZ, č. 1. 1717-1729) samostatne totožne označili v UNIO-klube miesto, kde sa zhovárali s Ľ. Cervanovou. Z tohto miesta ju obžalovaný M. Kocúr ťahal do tana. (Výpoveď J. Škrobánka).

x x x

Obžalovaní sa v priebehu diskotéky dohodli, že zorganizujú nejaký "žúr" a pôjdu sa ďalej zabávať.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 700 a nasl.) vypovedal, že Andrašík ešte pred diskotékou spomínal privát Čermana, v ktorom nikto nie je doma. Počas diskotéky mu Miloš Kocúr hovoril (nechcel však, aby to počul Okenka, ktorého "nemal moc v láske"), že by sa ešte niekam mohlo ísť. Spýtal sa preto Andrašíka, či ... nemôžu ísť k nemu do Lamača. Andrašík to odmietol, ale sa spýtal Čermana, či sa nemôže ísť na jeho "privát" do Prievozu. Čerman s tým súhlasil.

R. Brázda ďalej uviedol, že on osobne pozval na "žúr" Zimáková, tá mu však hovorila, že ráno musí niekam cestovať. Sľúbil, že ju tam odvezie.

Miloslav Koočr (zv. VIII., č. 1. 711-716) vypovedal, že v priebehu diskotéky ho Andrašík alebo Čerman a Brázda volali na ďalšiu zábavu. Nevedel, kde sa má zábava konať, ani kto bude jej účastníkom. Táto svoju výpoveď neskôr odvolal, potom ju prehlásil za pravdivú a znovu odvolal dňa 29. 10. 1981 (č. 1. 763 a nasl.)

Milan Andrašík (zv. IX., č. 1. 829) vypovedal, že počas diskotéky za ním prišli Koočr s Brázdou a nahovárali ho na nejaký "žúr" v jeho byte v Lamači. S tým však nesúhlasil. Obrátili sa na Čermana, ktorý súhlasil, že "žúr" sa môže uskutočniť na jeho "priváte". Čerman potom telefonicky overoval, či nie sú tam prítomní domáci. Keďže neboli, dohodli sa, že pôjdu na "privát" Čermana na Varínskej ulici v Prievoze. Milan Andrašík (zv. IX., č. 1. 867) táto svoju výpoveď neskôršie odvolal.

František Čerman (zv. XI.) poprel, že na diskotéke došlo k dohode o pokračovaní v zábave na jeho bývalom "priváte".

Stanislav Dubravioký (zv. XII.) tvrdil, že na nič sa nepamätá.

Pavol Bečaš (zv. XII.) poprel svoju účasť na diskotéke.

Juraj Laohman (zv. X., č. 1. 885) vypovedal, že keď sa spolu s Dubraviokým po odvoze Francoúzok vrátili na diskotéku, dlho sa tam už nezdržali a odišli preč. Nieкто mu povedal, že sa ide na "privát" Čermana.

Svedok Rudolf Gallo (zv. XV., č. 1. 1232) vypovedal, že počas diskotéky Milan Andrašík mu hovoril, že vonku majú auto a ešte sa idú niekam zabaviť. Tiež mu povedal, že auto je obsadené.

Svedok Peter Okenia (zv. XV., č. 1. 1299) vypovedal, že spoločnosť Brázda, Andrašika a Dubravického odišla z diskotéky okôr. Brázda mu sponímal, že sa idú ešte niekam zabaviť, ale majú málo "košiek" a jeho nemôžu zobrať.

Svedkyňa Viera Vozárová - rod. Zimáková (zv. XV., č. 1. 1333, 1346) vypovedala, že na diskotéke bola reč o ďalšej zábave na "nejakom šúre". Ju osobne pozval Brázda. Kam mali ísť, vtedy nevedela. Mala ísť skupina okolo Milana Andrašika, Františka Čermána a Stana Dubravického.

X X X

Skupina Nitranov sa medzi 22.00 hod. a 22.30 hod. sústredila vo vestibule internátu neďaleko hlavného vchodu. V tom istom čase prišla do vestibulu aj Ľudmila Cervanová v úmysle odísť na hlavnú stanicu a odcestovať do Košíc. Vo vestibule internátu na ňu čakal Igor Urbánek, ktorý ju chcel odprevadiť. Medzi Igorom Urbánikom a Milošom Kooúrom, ktorý nasilu chcel, aby Cervanová odišla s nimi na "šúr", došlo ku konfliktu. Ľudmila Cervanová odmietla ísť s Milošom Kooúrom a v spoločnosti Igora Urbánika, ktorý jej niesol tašku odišla na zastávku autobusu. Obžalovaní s Vierou Zimákovou odišli k osobným autám na parkovisku pri internáte a nasadli do nich.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 701) vypovedal, že Miloš Kooúr pri odchode z diskotéky mal vo vestibule internátu konflikt pre dievča ("slatinko") z diskotéky.

Chlapcovi, ktorý bol v jeho spoločnosti a držal mu tašku dal Kocúr faciu. Z tašky pritom vypadli nejaké doklady, (zľavenka č. 629) ktoré on sám (R. Brázda) zdvihol. Keď dievča s chlapcom odišli, on s Andrašikom, Čermanom, Zimákovou a Kocúrom išli k jeho osobnému autu, do ktorého nasadli. Zľavenku dal Kocúrovi, aby s dievčaťom mohol lepšie naviazať kontakt.

Roman Brázda ďalej vypovedal (č. 1. 538), že svoje vozidlo odstavil na parkovisku na ľavej strane od vchodu do hlavnej budovy internátu. Stále obrátené ku chodníku, ktorý od hlavného vchodu smeruje k autobusovej zastávke.

Miloš Kocúr (zv. VIII., č. 1. 711 a 716) vypovedal, že z diskotéky odchádzali asi o 22.30 hod. Vo vestibule sa stretli s Urbánikom a dievčaťom, ktoré predtým ťahal do tanečnice (Cervanová). Urbánek jej niesol tašku. Chcel (Kocúr), aby sa dievča išlo s nimi zabaviť. Urbánek s tým nesúhlasil, poškrípili sa a dal mu faciu. Urbánikovi spadla na zem taška, z ktorej sa vysypali nejaké veci. Jednu z nich si nechal. Nevie, čo to bolo, ale povedal dievčaťu, že jej ju vráti, ak pôjde s nimi. Dievča nechcelo ísť a vravelo, že musí cestovať. S Urbánikom odišli k autobusovej zastávke. On sám odišiel k Brázdovmu autu do ktorého nasadli s Brázdou, Čermanom, Andrašikom, Zimákovou.

Miloš Kocúr na fotografii (č. 1. 718) zhodne s výpoveďou R. Brázdu označil miesto, kde bolo zaparkované jeho osobné auto.

M. Kocúr 30. 6. 1981 túto svoju výpoveď odvolal. Neskôr v ďalšej výpovedi potvrdil jej pravdivosť a napokon ju znovu odvolal (č. 1. 763 a nasl.) s tým, že kritického dňa vôbec v Bratislave nebol.

Milan Andrašík (zv. IX., č.1. 829 a nasl.) vypovedal, že keď asi o 22.30 hod. odchádzal s priateľmi z diskotéky, vo vestibule videl Igora Urbánka s nejakým dievčaťom. Teraz vie, že sa volala Ľudmila Cervanová. Kocúr mal záujem o toto dievča a volal ju ešte tancovať. Urbánek s tým nesúhlasil a hovoril, že dievča cestuje. Kocúr dal na to Urbánkovi facku a odišiel. Brázda, Čerman, Šimáková a on sám (Andrašík) odišli na dolné parkovisko, kde nasadli do Brázdovho vozidla. Kocúr nasadol do auta trochu eskôr. Ďalej vypovedal, že Beďač, Lachman a Dubravický sa mali na "žúr" odvieť autom Pavla Beďača. Beďačovi ešte na diskotéke vysvetlil, ako sa dostane na Varínsku ulicu v Prievoze. Povedal mu, že miesto pozná podľa Brázdovho auta, ktoré tam bude stáť.

Milan Andrašík túto výpoveď č. 12. 1981 dvolal (č.1. 867 a nasl.)

Juraj Lachman (zv. X., č.1. 887 a nasl.) vo svojich výpovediach uviedol, že nevie, či odchádzali z diskotéky spoločne alebo rozdeleno. Sdržoval sa v prítomnosti Beďača, lebo predtým mu niekto povedal, že ten ho odvezie na "privát" Čermana. Auto Beďača stálo na inom mieste ako Brázdove auto. V Beďačovom aute sa okrem neho (Lachmana) a Beďača viedol aj Stano Dubravický.

Svedok Igor Urbánek (zv. XV., č.1. 1281 a nasl.) vypovedal, že čakal na Ľ. Cervanová vo vestibule s úmyslom odprevadiť ju na zastávku alebo až na hlavnú stanicu. Medzitým do vestibulu došla skupina Nitranov a prišlo tam aj dievča, na ktoré čakal. Kocúr mu povedal, aby ju nechal, lebo má o ňu záujem. Došlo preto medzi nimi k háčke a Kocúr mu dal zaucho. Pri ťahaní niečo vypadlo z tašky Ľudmily Cervanovej. Kocúr to zobral a nechcel vrátiť. Vo vestibule sa ďalej nachádzal

li Andrašík, Šimáková, Čerman, Dubravický a ďalšie osoby. Táto skupina odchádzala na nejakú ďalšiu zábavu a zhľadala dievčatá.

Igor Urbánek pri preverke jeho výpovede (zv. XX., č.1. 1717 a nasl.) ukázal miesto, kde došlo ku konfliktu s M. Kocúrom. Skutkový dej, ku ktorému podľa jeho výpovede došlo vo vestibule, potvrdil i pri konfrontácii s obžalovaným L. Andrašíkom (zv. XIII., č.1. 1035 a nasl.)

~~Svedok Jozef Škrobánek~~ (zv. XV., č.1. 1320a nasl.) vypovedal, že videl vo vestibule internátu väčšiu skupinu Nitranov. Celkom isto tam boli Urbánek, Brázda, Kocúr, Andrašík, Varga, Dubravický, Šimáková, možno aj Beďač. Bola tam aj Ľ. Cervanová, ktorej Urbánek niesol tašku. Videl, ako sa Urbánek a Kocúr hádali. Mal dojem, že kvôli Ľ. Cervanovej Kocúr dal Urbánkovi saucho. Vtedy mu spadla taška Cervanovej na zem, a vypadla z nej nejaká vec, nevie presne aká. Nitrania ju zobrali a nechceli vrátiť Cervanovej. Volali ju, aby sa s nimi išla zabávať, aby necestovala, že ju odvezú.

Svedok Jozef Škrobánek pri preverke výpovede na mieste (zv. XX., č.1. 1724 a nasl.) ukázal, kde stáli Ľ. Cervanová i Urbánek a kde došlo ku konfliktu medzi Kocúrom a Urbánkom.

~~Svedok Peter Čkenka~~ (zv. XV., č.1. 1299 a nasl.) vypovedal, že skupina Nitranov sa po odchode z diskotéky sústredila vo vestibule. Videl hádku medzi Kocúrom a nejakým chlapcom pre jedno dievča. Kocúr dal tomu chlapcovi facku a začali sa natáňovať pre tašku tohto dievčat'a. Keď bolo po konflikte, Brázda odišiel hlavným vchodom von k svojmu autu. Išiel za ním až k autu, lebo sa ho chcel opýtať, či Brázda po neho príde. Videl, že do vozidla nasadol Brázda, Andrašík,

ešte jeden muž a nejaké dievča. Neskôr nastúpil aj Kocúr. Nato videl Brázdovo auto odchádzať od internátu smerom dole.

Peter Oktenka ku svojej výpovedi nakreslil náčrt miesta, kde parkovalo Brázdovo vozidlo a smer jeho odchodu (č.l. 1301a).

Svoju výpoveď potvrdil aj pri konfrontácii s obž. Andrašíkom (zv. XIII., č.l. 1033 a nasl.)

Pri previerke výpovede na mieste (zv. XX., č.l. 1730 a nasl.) ukázal, kde vo vestibule došlo ku konfliktu medzi Urbánikom a Kocúrom, kde bolo zaparkované Brázdovo vozidlo a cestu, ktorou odišlo.

Vo fotoalbume označil na fotografii č. 8 dievča (Ľ. Cervenová), ktoré bolo predmetom sporu medzi Urbánikom a Kocúrom.

Svedok Vladimír Varga (zv. XV., č.l. 1306) vypovedal, že po odchode z diskotéky vo vestibule pri vchodových dverách internátu došlo k incidentu medzi Igorom Urbánikom a Milošom Kocúrom pre nejaké dievča. Videl, ako sa Urbánek bil s Kocúrom.

Svedkyňa Viera Vozárová - rod. Zimáková (zv. XV., č.l. 1340, 1346) vypovedala, že po odchode z diskotéky sa vo vestibule stretli Andrašík, Čerman, Brázda, Urbánek, Kocúr, Brázdov kamarát (Lehman), Širobánek, ako aj dievča, ktoré neskôršie nasilu naložili do auta pri autobusovej zastávke. Chlapci chceli, aby sa dievča išlo s nimi ďalej zabávať. Urbánek s tým nesúhlasil a preto mu dal Kocúr fauku. Vznikla tam trma-vrma. Kocúr sa už vtedy vyjadril: "Aj tak pôjde s nami!" Potom išla s Brázdom k jeho autu na parkoviisko oproti bloku "B"; stálo vedľa spojovacej cesty. Do Brázdovho auta si sadol Brázda, ona, Andrašík, Čerman a neskôr nastúpil aj Kocúr.

x x x

Ľudmila Cervanová medzi 22.30 hod. a 23.00 hod. v sprievode Igora Urbánka odohádzala po ceste od hlavného vchodu internátu k zastávke autobusu č. 39. Neďaleko pred zastávkou sa zastavili a rozprávali. Urbánek niesol tašku Ľ. Cervanovej. V rovnakom čase z dolného parkoviška od internátu odišlo po tej istej ceste osobné auto riadené Brázdom. Auto vyšlo z parkoviška po spojovacej ceste, zabožilo doľava a smerovalo ku konečnej zastávke autobusu č. 39. Vozydlo išlo bez svetiel a na miernom svahu bez motoru. Neďaleko od autobusovej zastávky zastavilo pri Ľudmile Cervanovej a Igorovi Urbánkovi. Z vozidla vystúpili M. Kocúr s M. Andrašikom a znova prehovárali Ľ. Cervanová, aby sa išla s nimi ďalej baviť. Keď nesúhlasila, M. Kocúr spoločne s M. Andrašikom ju násilne naložili do osobného auta R. Brázdu. Ľ. Cervanová sa tomu vzpierala a kričala o pomoc. Kocúr s Andrašikom nasadli do vozidla, ktoré R. Brázda po prevzatí tašky Ľ. Cervanovej od I. Urbánka naštartoval a viedol smerom do mesta. Vozidlo ešte v blízkosti zastávky autobusu musel zastaviť, aby nezrazil chodca, ktorý mu vošiel do jazdnej dráhy. Z vozidla vystúpil M. Kocúr, ktorý ohovel chodca zbit'. Nato nastúpil späť do vozidla, ktoré pokračovalo v ceste do stredu Bratislavy.

Roman Brázda (zv. VII., č.1. 686 a 701) k únosu Ľ. Cervanovej vypovedal, že Andrašik cestou od internátu povedal: "Zoberieme ju!" Išlo o dievča, o ktoré mal záujem Kocúr a v tom čase prechádzalo po ceste od

internátu k zastávke autobusu. Spomalil, išiel s vozidlom zároveň s dievčaťom a chlapcom, ktorý ju sprevádzal. Spýtal sa jej, či nechce ísť s nimi. Nesúhlasila. Chlapec povedal niečo, čo sa Kocúrovi nepáčilo. Vozidlo zastavil. Kocúr a po ňom Andrašík vystúpili z vozidla a dievča prehovárali aby išlo s nimi. Keď videl, že dievča nakladajú do vozidla, vystúpil, vytrhol chlapcovi z rúk tašku dievčaťa a hodil ju do auta. Potom pokračovali v ceste od internátu. Do cesty im vbehol napitý chodec, preto prudko zabrzdil a zastavil. Kocúr z auta vystúpil a dal chodecovi facu. Keď nastúpil naspäť do auta, Andrašík mu povedal, že to nemal robiť, lebo by si ich mohol niekto všimnúť.

Miloš Kocúr (sv. VII., č.1. 711, 716 a nasl.) vypovedal, že na ceste z parkoviška k autobusovej zastávke zbadal dievča, ktoré predtým volal, aby išlo s nimi. S ostatnými obžalovanými sa dohodli, že pri nej zastavia a zoberú ju so sebou. Spolu s Andrašíkom vystúpili z vozidla a dievča požiadali, aby nastúpilo, že ju odvezú. Keď nesúhlasila, spoločne ju násilu naložili do auta. Bránila sa tomu a niečo kričala. Posadili ju medzi seba na zadné sedadlo, kde sedela aj V. Zimáková. Vedľa Brázdu sedel Čerman. Z miesta sa pohli so zhasnutými svetlami. O chvíľu im do cesty vošiel nejaký ohlap. Brázda preto zastavil. On vybehol z auta a ohlapovi vynadal. Potom nasadol a pokračovali ďalej v ceste.

V ďalšej výpovedi uviedol (č.1. 716), že dievča išlo od internátu s Urbánikom.

M. Kocúr tieto výpovede odvolal 30. 6. 1981. Pri výsluchu 21. 7. 1981 ich prehlásil za pravdivé (č.1. 736 a nasl.) s tým, že dievča do vozidla vtáňoval sám Andrašík.

Výpoveď z 21. 7. 1981 obž. Kocúr potvrdil pri konfrontácii s obž. Čermanom (zv. XII., č. 1. 1108 a nasl.)

Všetky svoje predohádzajúce výpovede odvolal 29. 10. 1981 s tým, že v Bratislave vôbec nebol.

Milan Andrašik (zv. IX., č. 1. 830, 840, 852, 856) vypovedal, že z parkoviška odohádzali autom po cestičke, ktorá spája parkoviško s cestou pre ohodoov od hlavného vohnodu internátu po autobusovú zastávku. Keď prichádzali k zastávke, M. Kocúr zbadal Urbánia s Ľ. Cervanovou a povedal Brázdovi, aby zastavil a zhasol svetlo. Auto zastavilo 10 - 20 metrov od zastávky a z neho vystúpili spolu s Kocúrom. M. Kocúr prehovárал Cervanovú, aby sa išla s nimi zabaviť, že ju potom odvezú na stanicu. Bola to vôľou Kocúrova individuálna akcia, pretože on sám sa rozprával s Urbánikom. Počas rozhovoru Kocúr zobral Cervanovej tašku a keď sa nakláňala, že si ju zoberie, sotil ju do auta a sadol si vedľa nej. Cervanová pritom niečo zakričala, ale nevie čo presne. Keď odohádzali k Mlynskej doliny, po ceste už nezastavili.

Milan Andrašik si tieto skutočnosti zapísal do poznámok na cele, kde boli pri prehliadke nájdené (č. 1. 849). Svoje výpovede č. 12. 1981 (č. 1. 867 a nasl.) odvolal.

Svedok Igor Urbánek (zv. XV., č. 1. 1279 a nasl.) vypovedal, že dievča, s ktorým sa zoznámil na diskotéke, išiel odprevadiť k autobusu a niesol jej tašku. Pred zastávkou sa zastavili a rozprávali. Vtedy zastavilo pri nich auto bledej farby (typ a značku nevie), otvorilo sa okienko a niekto - má dojem že to bol Brázd - dievčatku hovoril, aby nastúpilo. Z osádky poznal Andrašika, Brázd a Kocúra. V aute sedelo aj nejaké

dievča, nevie však, o koho sa jednalo. Z auta vystúpil jednoznačne Andrašík a ďalší z jeho osádky - mohol to byť Brázda, lebo niekto iný - presne to nevie. Prehovárali dievča, aby išlo s nimi. Keď nechoelo, násilím ju naložili do auta tak, že jeden ju ohytil za ruku a druhý ju tlačil do auta cez pravé zadné dvere. Dievča kládlo odpor a kričalo "Nechajte ma, pustite ma!" Tašku dievčat'a potom dal niekomu vedľa šoféra.

Igor Urbánek vo fotoalbume označil dievča, ktoré odprevádzal, na fotografii č. 8 (Ľudmila Cervanová). Správne tiež popísal a nakreslil jej tašku (č.l. 1289a). Skutočnosť, že bol prítomný násilnému vtiahnutiu Ľ. Cervanovej do auta, potvrdil pri konfrontácii s obž. M. Andrašíkom (zv. XIII., č.l. 1035 a nasl.), a tiež pri previerke výpovede na mieste (zv. XX., č.l. 1717 a nasl.)

Svedkyňa Viera Vozárová - rod. Zimáková (zv. XV., č.l. 1333, 1334, 1346, 1359) vypovedala, že po nasadení do Brázdovho auta, išli po spojovacej ceste medzi parkoviskom a cestou, ktorá spája vohod internátu a autobusová zastávka. Odbožili smerom k autobusovej zastávke, pred ktorou stálo dievča v modrých riflách a blúske. Vedľa nej stál nejaký muž. Brázda pri dievčati auto zastavil, vystúpili z neho Kocúr a Andrašík a násilím ťahali dievča do auta. Bránilo sa, nechoelo ísť a keď ju ohytili za ruky, snažilo sa im vytrhnúť. Kričalo: "Nechajte ma, pustite ma!" a volala tiež o pomoc. Napriek jej odporu sa Kocúrovi a Andrašíkovi podarilo vtiahnuť ju do auta.

Viera Vozárová, rod. Zimáková vo fotoalbume označila dievča, ktoré Kocúr a Andrašík vtiahli do auta na fotografii č. 8 (Ľudmila Cervanová) - (č.l. 1337).

Svedok Vladimír Varga (zv. XV., č. 1. 1304 a nasl.) vypovedal, že po diskotéke išiel po ceste od hlavného vchodu internátu smerom k zastávke autobusu. V tom čase prišlo odnikade zhora osobné auto bledej farby, ktoré zastavilo pri dievčati, s ktorým išiel Urbánek. Dievča násilím zobrali do vozidla, pričom pravdepodobne padli slová, že ju zoberú na stanicu a toho druhého nechajú tam. Značku vozidla, ani jeho osádku nevie určiť. Nejasne si spomenul, že dievča mohlo niečo kričať v tom zmysle, aby ju nechali, dali jej pokoj. Ďalej uviedol, že krátko na to došlo ku kolízii s nejakým opitým chodcom a vozidlom ale nevie či s osobným autom alebo autobusom.

Svedok Miroslav Vančo (zv. XVI., č. 1. 1373 a nasl.) vypovedal, že 9. 7. 1976 asi o 22.30 hod. stál s kamarátmi Ladislavom Veľkým a Ivanom Mraskom pri hlavnom vchode internátu v Mlynskej doline. Videl osobné auto spúšťať sa bez motora smerom od hlavného vchodu k autobusovej zastávke. Typ auta nepoznal. Pred zastávkou auto vyplo svetlá, nato počul dievčenský výkrik. Potom sa auto rýchlo vzdialilo. O tom čo počul, sa tesne nato rozprávali s dvomi dievčatami, ktoré taktiež tvrdili, že počuli dievčenský výkrik.

Svedok Ivan Mrasko (zv. XVI., č. 1. 1383 a nasl.) vypovedal, že 9. 7. 1976 asi o 22.30 hod. bol v spoločnosti Veľkého a Vanču pri hlavnom vchode internátu v Mlynskej doline. Od zastávky počul ženský výkrik a volanie o pomoc. V smere výkriku videl matné obrysy, pravdepodobne osobného auta.

Svedkyňa Zdenka Kováčová - Prieložná (zv. XVI., č. 1. 1396 a nasl.) vypovedala, že 9. 7. 1976 medzi 22.00 hod. a 22.30 hod. išla so svojou priateľkou

Magdalénou Mlynarčíkovou na dolné parkovisko pred budovu internátu Ľ. Štúra v Mlynskej doline. Keď sa vracali po spojovacej ceste späť do internátu počula, ako sa nimi vyrazilo z parkoviska osobné auto, ktoré nemalo rozsvietené svetlá. Obidve museli odskočiť do pravej strany, ináč by ich bolo auto srazilo. Vozidlo bolo biele a predtým ho videla zaparkované v blízkosti uličky na parkovisku. Vozidlo zabožilo doľava a pokračovalo po ceste smerom k zastávke autobusu. Obidve sa otočili za vozidlom a videli, že stojí, má otvorené pravé predné i zadné dvere. Pri zadných dverách stálo nejaké dievča, ktoré držali za ruky dvaja muži. Dievča sa bránilo, kričalo "pomoc" a doslovne počula, ako jeden z mužov povedal "Ber ju!" Vtiahli ju do vozidla, zabuchli dvere a spúšťali sa smerom dole.

Svedička Magdaléna Mlynarčíková (zv. XVI., č. 1. 1408 a nasl.) vypovedala, že 9. 7. 1976 asi o 22.30 hod. bola so Zdeňkou Kováčovou pri dolnom parkovisku pred internátom v Mlynskej doline. Keď sa vracali po spojovacej ceste do internátu, vyšlo z parkoviska osobné auto bielej farby. Išlo dosť rýchlo, takže museli obe uskočiť. Vedľa šoféra sedel muž. Vzadu tiež niekto sedel, počet osôb nevie. Auto išlo smerom k autobusovej zastávke. Keď prichádzali ku vchodu internátu, počuli zdola veľký krik, otočili sa a spolu s Kováčovou podišli trochu nižšie. Biele auto videla stát, malo otvorené predné i zadné pravé dvere. Pri zadných dverách stálo tvárou k vozidlu neznáme dievča a za každú ruku ju držal jeden muž. Dievča sa bránilo a kričalo o pomoc. Jeden z mužov povedal: "Ber ju dnu!" Vtiahli dievča do auta a zavreli dvere. Auto vyplo svetlá a pustilo sa bez motora dole.

Svedkyňa Bohuslava Bublinoová (zv. XVI., §.1. 1423 a nasl.) vypovedala, že 9. 7. 1976 asi o 22.30. hod. bola v izbe svojho rodinného domčeka. Vtedy počula zvonka z cesty, ktorá vedie od hlavného vchodu internátu v Mlynskej doline k autobusovej zastávke, krik mladého ženského hlasu. Počula volať: "Neohajte ma, pustite ma!", "Jaj, pomoc!" Vybehla z domu k bránke a videla, že dolu po ceste ide osobné auto bielej farby. Vozdilo išlo bez motora, asi 7 metrov pred zastávkou zastalo. Počula buchnutie dverí a mužský hlas. Nato auto naštartovalo a odišlo smerom do mesta. Všimla si, že vozidlo bolo plne obsadené.

Svedok Ľubomír Lazový (zv. XVI., §.1. 1439) vypovedal, že 9. 7. 1976 medzi 22.15 hod. až 22.30 hod. sa zdržiaval na balkóne na 1. poschodí internátu bloku "B", kde fajčil. Videl, že zhora od internátu išlo po ohodnínku menšou rýchlosťou osobné auto bledej farby, zahraničnej výroby. Vozdilo zastavilo, počul kroky, dupot po ohodnínku, zvuky zápasu, ženské jačanie a výkrik o pomoc. Potom počul buchnutie dverí vozidla a zvuk motora. Vozdilo zhaslo svetlá a rýchlo odohádzalo smerom do mesta.

Svedok Lukáš Karabinoš (zv. XVI., §.1. 1450 a nasl.) vo výpovedi uviedol, že v lete 1976 keď si presne nepamätá asi o 22.00 hod. neďaleko autobusovej zastávky pri internáte v Mlynskej doline ho takmer zrazilo auto, ktoré ho prudko osvietilo. Auto zastavilo, vyskočil z neho nejaký mladík, ktorý mal bleďšie vlasy, bol štíhlejší a vyššej postavy, pribehol k nemu a vyhrážal sa mu bitkou. Potom na vyzvanie vodiča auta nasadol naspäť do vozidla, ktoré odišlo smerom do mesta. Jednalo sa o auto bledej farby.

x x x

Po násilnom naložení do auta R. Brázdu bola Ľudmila Cervanová proti svojej vôli prevezená do bytu rodinného domu Anny Turčanovej na Varínskej ul. č. 16 v Bratislave, v ktorom do konca mája 1976 boli v podnájme ubytovaní M. Andrašík a F. Čerman. Ľudmilu Cervanovú z auta do bytu odviekli obžalovaní M. Andrašík a M. Kocúr a sprevádzali ich R. Brázda, F. Čerman a svedkyňa Viera Vozárová, rod. Zimáková. Po krátkom časovom odstupe do bytu prišli aj obžalovaní P. Bečaš, J. Laohman a S. Dubravický.

Byt otvoril pravým kľúčom František Čerman.

Roman Brázda (zv. VII., č.l. 630, 635, 640, 676, 701 a nasl.) vypovedal, že mal úmysel odviezť Ľ. Cervanovú na stanicu, lebo videl, že nebola ochotná ísť s nimi. Miloš Kocúr sa počas cesty snažil s ňou nadviazať rozhovor a navrhol, aby Ľ. Cervanová neodviedli na stanicu, ale na Čermanov "privát". Ulice, ktorými išiel vozidlom si nepamätá, cestu mu ukazoval Čerman. Keď došli pred dom, Zimáková išla do bytu s Čermanom, Kocúr a Andrašík viedli Cervanovú. On sám išiel do bytu posledný, nevie teda, kto otváral dvere. Vedel, že išlo o "privát" Čermana, lebo tam v minulosti už asi dvakrát bol. Bolo mu známe, že Čerman sa odtiaľ už odsťahoval, ale ešte mal kľúče od vohodu. Nevie, či kľúče nemal aj Andrašík. Vedel tiež že na "privát" na Bečašovom aute majú ešte dôjsť Bečaš, Laohman a Dubravický, ktorí skutočne po krátkej chvíľke do bytu došli.

Roman Brázda uvedené skutočnosti potvrdil i pri konfrontáciách s obžalovanými P. Beďašom (zv. XIII., 8.1. 1098), F. Čermanom (zv. XIII., 8.1. 1101), S. Dubravičným (zv. XIII., 8.1. 1110), J. Lachmanom (zv. XIII., 8.1. 1114) a M. Andrašíkom (zv. XIII., 8.1. 1126-1131).

Miloš Kocúr (zv. VII., 8.1. 712, 739, 740 a nasl.) vypovedal, že Ľ. Cervanovej vo vozidle navrhovali, aby sa išla s nimi zabávať. Hovorila, že cestuje, aby ju preto buď vyložili, alebo odviezli na Hlavnú stanicu. Išli okolo PKO a cez tunel smerom na námestie SNP. Ďalej si smer cesty nepamätal. Čermanov "privát" sa nachádzal približne v smere nitrianskej výpadovej cesty. Cestu Brázdovi ukazoval Čerman. Po príchode k domu bránu a dvere na byte kľúčom otvoril Čerman. Ľ. Cervanová do domu odvádzal Andrašík. Nezдало sa mu, že to bolo obzvlášť násilu. Krátko po nich prišli na "privát" aj Lachman, Dubravičský a Beďaš.

Miloš Kocúr tieto skutočnosti potvrdil aj pri konfrontáciách s obžalovanými Čermanom (zv. XIII., 8.1. 1108 a nasl.), Lachmanom (zv. XIII., 8.1. 1105 a nasl.) a Dubravičným (zv. XIII., 8.1. 1112 a nasl.)

Pri výsluchu 30. 6. 1981 svoje výpovede odvolal, neskoršie ich znova potvrdil a 29. 10. 1981 ich opätovne odvolal s tým, že v Bratislave v kritický deň vôbec nebol (8.1. 730 a nasl.)

Milan Andrašík (zv. IX., 8.1. 830-840) vypovedal, že v aute počas cesty ich Ľ. Cervanová žiadala, aby ju vyložili. Išli vozidlom po Nábreží arm. gen. Ľ. Svobodu, cez tunel, Dunajská uliou a Prievoz, kde zastavili pred domom na Varínskej ul. 8. 16 alebo 14, ktorý patrí A. Turčanovej. Ľudmilu Cervanová vo vo-

sidle držal Kooúr, na druhej strane vedľa nej sedel Čerman, ktorý ju mohol tiež držať. Kľúče od bytu mal Čerman, ktorý sa išiel ešte raz presvedčiť, či v dome nikto nie je. Do domu išla Červanová viacmenej nasilu s Kooúrom.

M. Andrašík tieto údaje potvrdil aj pri konfrontácii s R. Brázdom (zv. XIII., č. 1. 1126 a nasl.). Svoje výpovede odvolal pri výsluchu č. 8. 12. 1981 (č. 1. 867 a nasl.)

František Čerman (zv. XIII., č. 1. 1101 a nasl.) pri konfrontácii s obž. R. Brázdom priznal, že ho Brázda odviezol autom na bývalý "privát" u pani Turčanovej na Varínskej ulici v Prievoze. Neskôršie tam prišli aj Beďaš, Lachman a Dubravický.

F. Čerman toto priznanie pri ďalšom výsluchu odvolal.

Juraj Lachman (zv. X., č. 1. 888, 910, 913) vypovedal, že na "privát" Čermana sa doviezol spolu s Dubravickým na aute, ktoré riadil Beďaš. Cestu si nepamätá, ale "privát" sa nachádzal niekde v okolí hotela Bratislava. Keď ich trojica došla do bytu, už tam boli M. Andrašík, F. Čerman, M. Kooúr, R. Brázda a dve dievčatá. Jednu z nich poznal z videnia - z Nitry, druhú nepoznal.

Juraj Lachman túto výpoveď potvrdil aj pri konfrontáciách s obžalovanými F. Čermanom (zv. XIII., č. 1. 1091 a nasl.), M. Andrašíkom (zv. XIII., č. 1. 1094 a nasl.), P. Beďašom (zv. XIII., č. 1. 1096 a nasl.), M. Kooúrom (zv. XIII., č. 1. 1105 a nasl.), R. Brázdom (zv. XIII., č. 1. 1114 a nasl.) a S. Dubravickým (zv. XIII., č. 1. 1117 a nasl.).

Svedkyňa Viera Vosárová - rod. Zimáková (zv. XV., č. 1. 1334, 1347, 1359) vypovedala, že Ľ. Cer-

vanová po vťahnutí do vozidla sedela vzadu medzi Kocúrom a Čermanom. Bránila sa a hovorila, aby ju pustili, že cestuje do Košíc. Akým smerom išli, si presne nepamätá. Cesta mohla trvať asi 10-15 minút. Z rozhovoru v aute sa dozvedela, že idú na "privát" Andrašíka. Zastavili pri nejakom dome, kľúče od dverí mal Čerman alebo Andrašík. Ľ. Cervanová do domu viedli Čerman a Kocúr. Do bytu asi o 15-30 minút došli aj Beďaš, Dubravický a Brázdov kamarát (Lachman). Druhé auto riadil Paľo Beďaš.

Svedkyňa Anna Turčanová (zv. XVIII., č. 1. 1464 a nasl.) vo svojej výpovedi uviedla, že býva na Varínskej ulici č. 16 v Bratislave - Prievoze vo vlastnom rodinnom dome. V roku 1976 začala v dome prenajímať izbu. Od 1. 9. 1976 do 31. 5. 1976 bývali u nej Milan Andrašík a František Čerman. Od 1. 6. 1976 v izbe na prízemí bývali dve nájomníčky. Na 1. poschodí býval István Vámos, občan MĽR. Keď sa Čerman a Andrašík odsťahovali, kľúče od domu jej vrátili. Od začiatku júla do polovice augusta 1976 sa zdržiavala u svojej matky v Piešťanoch.

Svedkyňa Dáša Zelmanová (zv. XVII., č. 1. 1373 a nasl.) vypovedala, že od začiatku júna 1976 bývala s Katkou Pokojnou v podnájme na Varínskej ul. u pani Turčanovej. Zdržiavali sa tam len počas pracovných dní, každý piatok ohodievali domov. Veľ si brali v piatok ráno do zamestnania, aby sa nemuseli vracieť na byt. M. Andrašíka a F. Čermana poznala ako zamestnancov OMIIE, bližšie sa s nimi nestýkala.

Svedok Tibor Turčan (zv. XVII., č. 1. 1470 a nasl.) vypovedal, že v dome jeho matky na Varínskej ulici č. 16 v priebehu rokov 1975 a 1976 bývali František Čerman a Milan Andrašík. Oboja pracovali v OMIIE.

Kde sa zdržiaval 9. 7. 1976 nevie. Mohol byť na praxi, na chate alebo niekde inde. Nikdy však nebol doma za situácie, keď Čerman alebo Andrašík mali nejakú spoločnosť.

Svedok István Vámos (zv. XVII., č. 1. 1480 a nasl.) vypovedal, že od leta 1975 býval v Bratislave na Varínskej ul. 16 u pani Turčanovej. Začiatkom júna 1976 sa od nej odsťahoval a 26. 6. 1976 odišiel z ČSSR do MĽR. Po návrate do ČSSR bol u pani Turčanovej ešte raz, ale už v septembri 1976.

x x x

V noci z 9. na 10. júla 1976 sa v dome na Varínskej ulici č. 16 v Bratislave konal "žúr". Kral magnetofón, obžalovaní pili alkoholické nápoje. V dome násilu držali Ľudmilu Cervanovú a dopúšťali sa voči nej ďalších násilností. Napriek tomu, že ich neustále žiadala, aby ju pustili, nevyhoveli jej. Nútili ju piť víno a keď odmietala, násilím jej ho vlievali do úst. Pretože stále kládla odpor, šnúrou na prádlo, ktorú priniesol J. Laohman jej zviazali ruky a po návrhu vykonať s ňou pohlavný styk, vyzliekli jej šaty. Všetci obžalovaní s výnimkou J. Laohmana Ľudmilu Cervanovú postupne znásilnili. Kým jeden s ňou súložil, ďalší pomáhali prekonávať jej odpor tým, že ju pridržovali.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 640, 641, 642, 646, 647, 648, 650, 651, 653, 663, 677, 679, 682, 701, 703, 704) vypovedal, že po príchode do bytu zostali dole na prázemí a doniesli tam stoličky. Miloš

Kocúr ohovel mat' Ľ. Cervanová pre seba a začal ju ohmatávať. Andrašík sa k nemu pripojil. Pili víno, domnieva sa, že ho doniesli Laohman a Dubravický. V miestnosti hral kasetový magnetofón. Videl, ako Dubravický dal Ľ. Cervanovej faciku a povedal jej, aby nerobila zo seba "fajnovku". Ďalšími iniciátormi násilností proti nej boli Andrašík a Kocúr, ktorí ju nútili piť. Keď odmietala, chytili ju za hlavu a násilím jej liali víno do úst. Neskôršie niekto poslal Laohmana po špagát. Čerman povedal, že je v kúpeľni. J. Laohman doniesol šnúru na prádlo. Andrašík a Kocúr s ňou zviazali Ľ. Cervanovej ruky za chrbátom. Obidvaja s ňou surovo zaobohádzali a zviazali ju preto, aby nekládla odpor. Potom ju začali vyzliekať. Dubravický im pomáhal a žiadali aj ostatných, aby sa pripojili. On sám (Brázda) vyzliekol Ľ. Cervanovej blúzku. Laohman a Bečaš sa tiež pričinili. Čerman bol v tom čase vo vedľajšej miestnosti so Zimákovou. Spoločnosť sa zdržiavala v dvoch izbách, chodili z jednej do druhej. Po vyzlečení Ľ. Cervanovej (od pásu dolu), Kocúr a Andrašík s ňou násilu vykonali súlož. Kocúr ako prvý, Andrašík ako druhý. Keď súložil Kocúr, nohy Ľ. Cervanovej držali Andrašík a Brázda. Je presvedčený, že súlož s Cervanovou vykonali všetci. On (Brázda) s ňou súložil len preto, že sa mu Andrašík a Kocúr vyhrážali. Mal s ňou pomer pravdepodobne posledný. Mal dojem, že dievča je vysilené a opité.

Roman Brázda pri konfrontácii s obž. J. Laohmanom (zv. XIII., č.1. 1114 a nasl.) tvrdil, že "žúr" prišiel do násilností. Videl, že Ľ. Cervanová znásilnili Kocúr a Andrašík. Priznal, že aj on ju znásilnil. Laohman priniesol špagát, ktorým bola zviazaná Ľ. Cervanová.

Pri konfrontácii s obž. M. Kocúrom (zv. XIII., š.l. 1132) tvrdil, že Čerman súložil s Cervanovou v izbe na poschodí, ostatní v izbe na prízemí. Videl s ňou súložiť Kocúra a Andrašíka. Súložil s ňou aj on (Brázda).

V ďalších výsluchoch pri konfrontáciách (najmä š.l. 682, 701, 702, 703) čiastočne posmenil svoje tvrdenie a vypovedal, že keď sa Kocúr k Cervanovej choval drzo a Andrašík mal voči nej divné reči, požiadal Čermana, aby sa jej venoval. Čerman s ňou vyšiel do izby na poschodie. Čo tam robil a či mal s Cervanovou styk, nevie. Presne si nepamätá, ale zrejme ju tam Čerman zamkol, lebo keď sa vrátil, vypýtal si od neho kľúč a išiel hore za ňou. Ležala prikrytá v posteli. Hneď za ním prišiel aj Kocúr a on (Brázda) sa jej pýtal, koho chce, aby ostal pri nej. Povedala, že nikoho a opitula ho. Dal jej preto fauku a odišiel za ostatnými. Kocúr pri nej zostal sám.

Dolu sa ho Beďaš opýtal, kde je Kocúr. Keď odpovedal, že hore s Cervanovou, ostatní navrhli, aby sa uskutočnila spoločná súlož. Andrašík, Beďaš a Dubravický išli potom do miestnosti za Ľ. Cervanovou, kde bol tiež Kocúr. Čerman bol v tom čase so Zimákovou a Laohman asi spal. Keď znovu došiel do izby na poschodí, s Cervanovou práve súložil Andrašík a Beďaš, Dubravický a Kocúr ju držali. On sa toho nezúčastnil a odišiel za Čermanom. Keď sa tam znova vrátil, pri Cervanovej bol už iba Kocúr. Ležala na posteli, od pol pásu dole bola nahá. Zviazaná nebola. Križala, aby zmizli, že ich udá.

Miloš Kocúr (zv. VIII., š.l. 712, 713, 717, 736 740, 747) vypovedal, že v byte si otvorili víno a bavili sa. Hral magnetofón. V priebehu večera niekto

navrhoľ hromadný sex. Andrašík a Brázda nahovárali na sex Ľ. Cervanová, ale odmietla. Preto ju chytili za ruky a Andrašík s Brázdou ju vyzliekli od pol pásu dolu a rozopli jej blúzku. Potom jej držal ruky, Brázda s Čermanom nohy a Andrašík na nej vykonal súlož. Ľ. Cervanová znásilnili všetci prítomní na byte. Hlavnými iniciátormi tohto konania boli Andrašík a Čerman. Podnet na jej znásilnenie dal Andrašík. Tento začal, ostatní sa pridali. Neskôršie niekto doniesol šnúru a Ľ. Cervanovej zviazali ruky za chrbtom. Zúčastnili sa na tom všetci. Uzol zaviazal Andrašík.

Miloš Kocúr pri konfrontácii s obž. J. Laohmanom (zv. XIII., č.1. 1106 a nasl.) tvrdil, že na private tancovali a pili víno. Andrašík začal obohytkávať Cervanová, dal návrh ju vyzliecť a prvý začal s jej vyzliekaním. Prítomní boli všetci muži a všetci muži ju tiež znásilnili. Potom ju Andrašík zviazal.

Pri konfrontácii s obž. M. Andrašíkom (zv. XIII., č.1. 1120 a nasl.) potvrdil, že osobne videl, ako Ľ. Cervanová znásilnili Andrašík, Dubravický, Bečaš, Brázda a Čerman. Znásilnil ju tiež on sám, na Laohmana si nepamätá. Vzhľadom na celkovú situáciu však usudzoval, že ju znásilnili všetci.

M. Kocúr svoje výpovede pri výsluchu 30. 6. 1981 odvolal, neskôr ich potvrdil a rozšíril a napokon 29. 10. 1981 (č.1. 763 a nasl.) opäť odvolal s tým, že kritického dňa vôbec nebol v Bratislave.

Milan Andrašík (zv. IX., č.1. 831, 832, 837, 840-843, 857, 859, 863, 866) vypovedal, že po príchode do bytu si sadli do miestnosti, kde predtým spávali s Čermanom. Ľ. Cervanová sedela medzi Kocúrom a Brázdou na válande. Hral magnetofón. Cervanová ohovela ísť na vlak a žiadala, aby ju pustili. Niekto do-

niesol víno, ktoré popíjali. Ponúkli aj Cervanová, tá však nechcela. Kocúr jej povedal, že si musí vypiť. Dubravický ju chytil a Kocúr jej nasilu nalieval víno do úst. Cervanová sa tomu bránila. Dubravický na to navrhol, aby ju vyzliekli. Na vyzliekanií Ľ. Cervanovej sa zúčastnili všetci, najmä Dubravický, Kocúr, Brázda a Lechner. Dubravický tiež navrhol jej znásilnenie "na lábel". To znamenalo, že súložiť s ňou mali všetci. Brázda, Kocúr a Dubravický preniesli Ľ. Cervanová do vedľajšej miestnosti, kde ju prvý znásilnil Kocúr. Brázda a Dubravický ju pritom držali. Cervanová znásilnili všetci prítomní muži a musel to urobiť aj on. Keď s ňou súložil, boli pritom Čerman a Dubravický. Cervanová sa im vyhrážala, že to oznámi bezpečnosti a otec jej pritom pomôže. Zviazali jej preto ruky za chrbát a zviazali jej aj nohy. Na ústa jej uviazali nejakú handru. V dome sa zdržiavali v dvoch miestnostiach: v prvej, kde predtým bývali spolu s Čermanom a v druhej, ktorá slúžila domácej ako jedáleň.

Milan Andrašák pri konfrontácii s obž. M. Kocúrom (zv. XII., č. 1. 1124 a nasl.) tvrdil, že videl, ako Ľ. Cervanová znásilnila Kocúr, Brázda a Čerman. Keď ju sám znásilňoval, boli pritom Čerman, Brázda a Dubravický, ale mu nijako nepomáhali. Tiež videl, že keď mal s Ľ. Cervanovou pomer M. Kocúr, držali ju Brázda a Dubravický. Ľ. Cervanová znásilnili všetci.

Tieto výpovede obž. M. Andrašák dňa 8. 12. 1981 (č. 1. 867) odvolal.

František Čerman (zv. XIII., č. 1. 1101 a nasl.) pri konfrontácii s obž. R. Brázdou priznal, že v byte mal pomer s Ľ. Cervanovou, ktorá predtým nepoznal.

Po súloži zadriemal a keď sa prebral, už sa odchádzalo z domu preč. Pred odchodom videl ešte s Ľ. Cervanovou súložiť Romana Brázdu. Táto výpoveď F. Čerman 3. 9. 1981 odvolal.

Juraj Laohman (zv. X., č. 1. 910, 913, 917, 927) vypovedal, že Ľ. Cervanová v byte sedela vedľa Brázdu a niekoho ďalšieho. Títo dvaja o chvíľu ju začali obohytkávať a ohmatávať. Neskôršie si dovoľovali ešte viac, domu sa bránila. V tom čase mu Brázda povedal: "Duro, choď po špagát, je v kúpeľni!" Neuvedomil si, na čo im bude. Išiel do kúpeľne, kde našiel šnúru na prádlo. Keď sa vrátil, videl, že všetci piati okrem Bečača, boli zhluknutí okolo Ľ. Cervanovej a postojčky ju držali. Brázda mu šnúru zobral. Ľ. Cervanová tlačili na zem, kde jej zviazali ruky za chrbtom. Súčasne ju začali vyzliekať. Uvedomil si, že dôjde k násilnému konaniu. Nechoel s tým mať nič spoločné, preto odišiel do inej miestnosti, kde zaspal.

Juraj Laohman táto výpoveď potvrdil aj pri konfrontáciách s obž. M. Kocúrom (zv. XIII., č. 1. 1105 a nasl.) i s obž. R. Brázdom (zv. XIII., č. 1. 1114 a nasl.)

Svedkyňa Viera Vozárová, rod. Zimáková (zv. XV., č. 1. 1335, 1347, 1348, 1355 a 1356) vypovedala, že po príhode do bytu sa všetci zdržiavali v jednej miestnosti, kde bola prítomná i Ľ. Cervanová. Najviac sa s ňou "zabávali" Kocúr a Dubravioký. Požúvali magnetofón a pili víno. Ľ. Cervanová nechoela piť. Dubravioký s Čermanom a Andrašikom ju držali a Kocúr jej nasilu nalieval víno do úst. Keďže sa bránila, zviazali jej ruky a snažili sa ju opiť. Pri zväzovaní boli prítomní všetci muži. Najiniciatívnejší bol Kocúr a Dubravioký. Konanie chlapičov od samého začiatku

smerovalo k sexu. Dubravioký navrhol hromadný sex. Ľ. Cervanová začali vyzliekať a rozhodli sa s ňou súložiť. Vyzliekali ju najmä Kocúr, Dubravioký, Brázda a Čerman. Podľa toho, čo videla a počula, s Ľ. Cervanovou mali všetci prítomní muži pohlavný styk. Osobne videla s ňou súložiť Kocúra, Dubraviokého, Brázdu a Andrašíka. Vtedy Beďaš a Čerman ju pomáhali držať.

x x x

Obžalovaní po znásilnení Ľudmily Cervanovej si začínali uvedomovať, čo sa stane, ak splní svoju hrozbu a oznámi ich. Upozorňovali na to Čerman a Dubravioký. Podľa nich, za to, čo urobili, ich čaká až 10 ročný trest. V tejto situácii dostali strach z následkov svojho konania a dospeli k rozhodnutiu, že Ľudmilu Cervanová musia zlikvidovať. Dohodli sa, že ju utopia v termálnom jazierku v Kráľovej pri Senoi. O tom, kto ju usmrtí, rozhodli losovaním. Losovania sa zúčastnili všetci obžalovaní a los určil Kocúra a Andrašíka. Dohodli sa, že pri usmrtení Ľ. Cervanovej musia byť prítomní aj ostatní. Ľ. Cervanová, ktorá mala spätané ruky a ústa previazané vreckovkou naložili do Brázdovho auta a všetci účastníci "žúru" odišli do Kráľovej pri Senoi. Vo vozidle R. Brázdu okrem neho a Ľ. Cervanovej boli Andrašík, M. Kocúr a V. Zimáková, v druhom vozidle, ktoré riadil P. Beďaš sa okrem neho viedli F. Čerman, S. Dubravioký a J. Laichman.

Roman Brázda (zv. VII., č. 1. 651, 661, 664, 672, 677, 682) vypovedal, že po znásilnení Ľ. Cervanovej

došlo medzi obžalovanými k rozhovoru, pri ktorom Dubravioký povedal, že sa to, čo spravili môžu dostať po 6 rokov. Čerman sa vyjadril, že to môže byť aj 10 rokov. Dubravioký povedal prvý, že treba Ľ. Cervanová zlikvidovať. Na ich ďalšom konaní má svoj podiel Andrašík, ktorý hovoril, že ju treba odstrániť, aby si nepokazili celý život. Spoločne sa potom dohodli, že Ľ. Cervanová zlikvidujú. O tom, kto to vykoná, sa losovalo. Z losovania boli vylúčení on a Bečaď ako vodiči. Losovanie zorganizoval Dubravioký. Losovalo sa bielymi, na štvoro složenými papierikmi. Bolo ich päť a písal ich Dubravioký. Na dvoch bolo napísané niečo iné, ako na ostatných. Papieriky ťahali Kocúr, Andrašík, Dubravioký, Čerman a Laohman. Dubravioký vtedy presadzoval, aby ten, na koho určí los, zlikvidoval aj Šimákovú. Los padol na Kocúra a Andrašíka.

Pri ďalších výsluchoch zmenil svoju výpoveď (č.1. 688-689, 704-705) a tvrdil, že Andrašík ho zavolať do miestnosti, kde bol len Čerman, ktorý sa ich pýtal, čo s dievčaťom urobiť, lebo im pokazí celý život. Andrašík navrhol, že ju treba uniesť a hodiť do Dunaja. Čerman odpovedal, že tam by ju našli. Andrašík potom hovoril, že v Kráľovej pri Senci je jazero, do ktorého by ju bolo možné hodiť. Čerman kázal zavolať ostatných a sám z miestnosti odišiel. Keď sa zhromaždili, Andrašík im vysvetľoval, že Ľ. Cervanová im skazí život a preto sa musí s ňou niečo urobiť. Hovoril, že Brázda pozná teplé jazero, do ktorého by ju mohli hodiť. Navrhol, aby sa o likvidácii Cervanovej hlasovalo. Hlasovania sa zúčastnili Brázda, Dubravioký, Bečaď, Kocúr a Andrašík. Neúčastnili sa ho Čerman a Laohman. Hlasovalo sa zdvih-

nutím ruky. On (Brázda) bol proti likvidácii, Beďaš sa zdržal, Kocúr aj Andrašík boli za likvidáciu Ľ. Cervanovej. Za čo hlasoval Dubravický, nevie. Po tomto rozhodnutí upratoval byt a nevie čo robili ostatní. Kocúr s Andrašíkom o ohvítu Ľ. Cervanová zabalená v deke naložili do jeho auta. Vo vozidle vedľa neho ako vodiča sedela Zimáková, vzadu boli Kocúr, Andrašík a Cervanová. Cestou ho usmerňoval Andrašík. Ostatní išli za nimi autom, ktoré riadil Beďaš.

Roman Brázda pri preverke jeho výpovede na mieste (zv. KZ., č. 1. 1739 a nasl.) preukázal, že pozná ulicu, na ktorej sa nachádza dom A. Turžanovej i dom samotný. Na nábytok na prízemí domu sa nepanätal. Na poschodí domu ukázal izbu, v ktorej podľa jeho tvrdenia boli Cervanová s Čermanom. Vyjadril sa však, že vtedy bola iná zariadená.

Miloš Kocúr (zv. VIII., č. 1. 718, 740-742, 746, 752, 756, 762) vypovedal, že po tom ako sa in Ľ. Cervanová vyhrážala oznámením na bezpečnosť, niekto sa vyjadril, že ju nemôžu pustiť. Dubravický navrhol, aby ju zlikvidovali. Čerman v rozhovore nadhodil, že treba s Cervanovou skutočne niečo urobiť, nakoľko za znásilnenie môžu dostať až 6 rokov. Dubravický k tomu poznamenal, že až 10 rokov a trval na tom, aby niečo s Cervanovou urobili. Pôsobil na ostatných, aby s tým súhlasili. Proti nebol nikto. Po tomto rozhodnutí došlo k losovaniu, kto Cervanová zlikviduje. Losovanie navrhol a viedol Dubravický. Losovalo sa papierkami. Z čoho ich ťahali, sa nevie rozpanätat'. Na zlikvidovanie Ľ. Cervanovej los určil Andrašík a jeho. Vedel, že sa to bude musieť uskutočniť, ale dúfal, že niečo do toho príde. Bolo dohodnuté, že Cervanová utopia. Miesto - Kráľová pri Senci - navrhol Brázda.

Z domu odchádzali o 2. - 3. hodine po polnoci. Ľ. Cervanovej pred odchodom ústa previazal vreckovkou. Do auta ju viedol Andrašík. Dal ju dozadu do vozidla na podlahu a prikryl dekou. V Brázdovom aute sa okrem Brázdu viedli Andrašík, Zimáková, Cervanová a on. V Bečašovom aute boli Lachman, Dubravičný a Čerman. Vozidlá išli na nitriansku výpadovú a podľa svetiel reflektorov videl, že Bečašové auto išlo za nimi. Brázda cestu zrejme poznal, pretože ho nebolo treba usmerňovať.

Miloš Kocúr pri konfrontácii s obž. M. Andrašíkom (zv. XIII., č.1. 1120 a nasl.) potvrdil svoju výpoveď a dodal, že losovania sa zúčastnili všetci, teda on, Dubravičný, Čerman, Brázda, Andrašík, Lachman a Bečaš. Nešponenul si na to, že by niekto nešiel losovať, alebo sa nezúčastnil losovania. Túto výpoveď potvrdil aj pri konfrontácii s obž. R. Brázdom (zv. XIII., č.1. 1132 a nasl.)

Miloš Kocúr pri previerke výpovede na mieste (zv. XX., č.1. 1743 a nasl.) presvedčivo označil dom A. Turčanovej ako dom, do ktorého v kritický večer priviedli Ľ. Cervanová. Ukázal miestnosť v prízemí, v ktorej sa zdržiavali a vyjadril sa, že aj nábytok je taký istý, ako bol vtedy.

Miloš Kocúr uvedené výpovede 30. 6. 1981 odvolal. 21. 7. 1981 ich znovu potvrdil a rozšíril. Napokon 29. 10. 1981 všetky výpovede znovu odvolal s tým, že v Bratislave kritického dňa vôbec nebol.

Milan Andrašík (zv. IX., č.1. 323, 337, 342-343, 364) poprel, že by sa v byte hlasovalo alebo losovalo o likvidácii Cervanovej. Vypovedal však, že v priebehu večera sa im Cervanová vyhrážala, že ich učá. Kocúr

zastával stanovisko, že ju treba odstrániť. K tomu sa pripojili Laohman, Brázda a Dubravičný. Beďaš sa k tejto otázke nevyjadril. Čerman a on navrhovali, aby ju uľahčili. Kocúr išiel za Cervanovou a pýtal sa jej, či to naozaj chce udat'. Odpovedala mu, že chce. Na základe toho sa všetci priklonili k názoru Kocúra, že ju treba odstrániť. Potom Cervanová zabelili do dekry a preniesli do Brázdovho auta. Vozidlo viedol Brázda. Vedľa neho sedela Zimáková a vzadu sedeli on, Kocúr a Čerman. Brázda po ceste povedal, že idú do Senca k jazerám, Kocúr nato povedal, že by ju mali hodiť do vody.

Milan Andrašík svoju výpoveď potvrdil pri konfrontáciách s obž. M. Kocúrom (zv. XIII., §.1. 1120 a nasl.) a s obž. R. Brázdom (zv. XIII., §.1. 1125 a nasl.)

Pri preverke výpovede na mieste (zv. XI., §.1. 1747 a nasl.) zhodne so svojou výpoveďou ukázal miestnosti v dome na Varínskej ulici č. 16, kde sa počas večera zdržiavali a kde došlo k znásilneniu Ľ. Cervanovej.

M. Andrašík uvedené výpovede 8. 12. 1981 odvolal.

Juraj Laohman (zv. X., §.1. 919, 929) vypovedal, že v byte na Varínskej ulici č. 16 spal. Dobu spánku nevie časovo ohraničiť. Zobudil ho Dubravičný a povedal mu, že idú domov. Išiel do druhej izby, kde boli Dubravičný, Brázda, Kocúr, Andrašík a Čerman. Či tam bol aj Beďaš, presne nevie. Myslí však, že ženy v izbe neboli. Dubravičný ho vyzval, aby si vytiahol lístok, čo aj urobil. Papierik bol poskladaný. Dubravičný mu ho sobral z ruky a prečítal si ho. Čo bolo na lístku napísané a čo to malo všetko znamenať, nevedel. Po odchode z bytu

nastúpil do Beďaďovho vozidla, kde opäť zaspal a zobudil sa až v Nitre.

Juraj Laohman pri previerke výpovede na mieste (zv. XX., č. 1. 1752 a nasl.) nevedel jednoznačne určiť miestnosti, v ktorých sa kritického večera zdržieval, najmä kde spal.

Svedkyňa Viera Vozárová, rod. Zimáková (zv. XV., č. 1. 1348, 1356, 1357-1360) vypovedala, že po tom, ako chlapi znásilnili Ľ. Cervanovú, opätovne sa vyhrážala, že ich udá. Zrejme z toho mali obavu, lebo Dubravický povedal, že by za to mohli sedieť. Potom si vlastne presnejšie uvedomili, že Ľ. Cervanová znásilnila a dostali strach. Začali sa rozprávať do ďalej. Došli k názoru, že Cervanová by bolo treba odstrániť. Pri tomto rozhovore boli prítomní všetci obžalovaní; najviac sa do neho zapájali Kocúr, Čerman a Dubravický. Kto mal aký názor, si nepamätá. Došli však k tomu, že Ľ. Cervanová odstránia, aby ich neudala. Ľ. Cervanová chcela odísť, ale jej v tom zabránili a opätovne ju zviazali. Keď sa utvrdili v tom, že ju odstránia, dohadovali sa, akým spôsobom ju zlikvidujú. Niektorí z nich navrhli, že najlepšie bude ju utopiť. Prijali to a dohodli sa, že pôjdu do Senca k nejakému jazera, lebo niektorí povedali, že tam chodí málo ľudí. Keď boli definitívne rozhodnutí, že Ľ. Cervanová utopia, nevedeli, kto to má spraviť. Niektorí navrhli, aby sa o tom losovalo. Najiniciatívnejší bol Čerman, ktorý priniesol aj papier a napísal lističky. Čo na nich bolo napísané, nevie. Zdá sa jej, že lističky pre každého ťahal len Čerman. Potom sa rozhodli, že odídu. O všetkom vie preto, lebo sa nachádzala v miestnosti, kde sa o veci hovorilo. Čerman a Dubravický Ľ. Cervanová odniesli do Brázdovho vozidla.

Vo vozidle sedela vedľa Brázdu, ktorý riadil, vtedy boli Andrašík, Kocúr a Cervanová. Druhé auto riadil Bečaš a viedli sa s ním Dubravický, Čerman a Brázdov kamarát (Lochman). Išli smerom na Nitru. Niekoľko pri Senoi odbožili doprava a neskôr išli po poľnej ceste.

Svedkyňa V. Vozárová pri previerke výpovede na mieste (zv. XX., č. 1. 1756 a nasl.) spoznala a ukázala v dome A. Turčanovej miestnosti, v ktorých sa zabávala s obžalovanými.

X X X

Po príchode do Kráľovej pri Senoi, obe autá zastavili neďaleko jazierka, do ktorého vteká voda z termálneho prameňa. Obžalovaní vystúpili z vozidiel a Kocúr s Andrašíkom vyniesli z auta Ľ. Cervanová. Viera Zimáková zostala sedieť vo vozidle. Obž. Miloš Kocúr ešte raz vykonal s Ľudmilou Cervanovou súlož. Potom spolu s Romanom Brázdom a Milanom Andrašíkom, za prítomnosti všetkých obžalovaných, Ľudmilu Cervanová, ktorá mala zviazané ruky za obrátom a previazané ústa, ponorením do vody usmrtili. Na upozornenie obž. Čermana, že mŕtvolu Ľudmily Cervanovej niekto v jazierku ľahko objaví, R. Brázda, M. Kocúr a M. Andrašík vošli do vody a hľadali telo Ľ. Cervanovej. M. Andrašík po chvíli hľadania telo vytiahol z jazierka a spoločne s obž. M. Kocúrom, R. Brázdom ho preniesli k blízkej rieke Čierna Voda a mŕtvolu Ľ. Cervanovej hodili do nej. K Čiernej Vode ich viedol F. Čerman. Po návrate k vozidlám obžalovaní pohrozili Viere Zimákovovej, že ak niečo prezradí, skončí ako Cervanová. Tá sľúbila, že bude mlčať. Prinovoril sa za ňu a zaručil aj R.

Brásda. Vozidlo. R. Brásdu s obžalovanými M. Kocúrom, M. Andrašíkom, F. Čermanom a svedičkou V. Zimákovou sa vrátilo späť do Bratislavy, kde pred domom na Heyrovského 14 vystúpili M. Andrašík a F. Čerman. R. Brásda, M. Kocúr a V. Zimáková potom odišli autom do Nitry. Bečažovo vozidlo spolu so S. Dubravickým a J. Lachmanom odišlo do Nitry priamo z Kráľovej pri Senci.

Roman Brásda (zv. VII., č. 1. 661, 667, 667, 680, 683-685, 690, 706) vypovedal, že Bečažovo vozidlo do Kráľovej pri Senci išlo za jeho vozidlom, aby všetci muži mohli kontrolovať, či dohoda o likvidácii Cervanovej bude realizovaná. Po príchode k jazierku Andrašík a Kocúr vystúpili z auta a vyniesli z neho Ľ. Cervanová. On zostal chvíľu vo vozidle, Zimáková z neho vôbec nevystúpila. Prišiel za ním Andrašík a volal ho na miesto, kam odniesli Ľ. Cervanová. Keď tam prišiel, videl že Kocúr bez pohybu leží na nej. Strhol ho z nej a vynadal mu, či toho už nebolo dosť.

K samotnému usmrteniu Ľ. Cervanovej najskôr vypovedal (č. 1. 680), že ju hodili do vody on s M. Kocúrom. Potom tvrdil (č. 1. 683), že do jazierka ju odniesol sám Kocúr. Brodil sa v jazierku a hodil ju do hlbšej vody. V ďalšej výpovedi (č. 1. 690) uviedol, že počul krik, preto sa išiel pozrieť k jazierku, čo sa deje. Videl, že M. Andrašík stojí vo vode neďaleko brehu a drží Ľ. Cervanová pod krkom, ako by ju ponáral do vody. Ťahal ju ďalej od brehu a volal, aby mu Miloš (Kocúr) išiel pomôcť. Ten išiel za ním a keď Ľ. Cervanová chytil, M. Andrašík ušiel a Kocúr ju sám zatiahol ďalej do vody.

Pri poslednom výsluchu (č. l. 706) tvrdil, že si spomenul na všetky detaily. Vypovedal, že Ľ. Cervanová po tom, ako ju M. Kocúr znásilnil, spolu s ním odniesol k jazierku. On vošiel do vody a Kocúr mu ju spútanú podal. Ponoril jej hlavu pod vodu a ohvíľu ju tam držal. Potom vyšiel na breh. Po ňom vošiel do vody Kocúr, ktorý telo Cervanovej odtiahol ďalej od brehu, pretože ho bolo veľmi vidieť.

R. Brázda ďalej vypovedal, že po usmrtení Ľ. Cervanovej sa všetci obžalovaní zhromaždili pri autách. F. Černan tam vyslovil názor, že Cervanová v jazierku ľahko nájdu a preto ju treba preniesť. Spolu s M. Kocúrom (R. Brázda) preto vošli do vody, ale nemohli telo Ľ. Cervanovej nájsť. Po nich vošiel do vody M. Andrašík, ktorý telo Ľ. Cervanovej vytiahol na breh. Andrašík s Kocúrom v sprievode Černana a jeho (Brázdu) telo preniesli k blízkej rieke Čierna Voda a hodili ho do nej. Ľ. Cervanová pri prenášaní nejavila známky života. Potom sa vrátili k autám. Andrašík a Kocúr sa vyhrážali Zimákovovej. Tá sa obávala o svoj život a žiadala ho (Brázdu), aby s ňou nenechal nič urobiť. To jej sľúbil. Do jeho auta nasadli Černan, Andrašík, Kocúr a Zimáková. Vozidlom odišiel do Bratislavy, kam odviezol Andrašíka a Černana. Bečašovo auto s ostatnými odišlo priamo do Nitry.

Roman Brázda pri konfrontácii s obž. M. Andrašíkom (sv. XIII., č. l. 1126 a nasl.) tvrdil, že Cervanová utopil Kocúr sám.

Pri konfrontácii s obž. M. Kocúrom (sv. XIII., č. l. 1132 a nasl.) tvrdil to isté. Naviac vypovedal, že sa Zimákovovej niekto vyhrážal, ak nebude držať hubu, môže dopadnúť rovnako ako Ľ. Cervanová.

Roman Brázda nebol ochotný vykonať rekonštrukciu trestného činu s odôvodnením, že nemá na to dostatok psychologických síl. Odvolal sa pritom na svoje posledné výpovede (zv. XX., č.1. 1766 a nasl.).

Miloš Kocúr (zv. VIII., č.1. 713, 717, 742-743, 749, 752-755) vypovedal, že pri bagrovisku, kam došli na aute R. Brázdu, predtým nikdy nebol. Od bagroviska zastali na vzdialenosť asi 30 metrov. Malo nepravidelný tvar a v jeho blízkosti sa nachádzala dedina. K bagrovisku prišlo aj auto vedené Beďaďom. S výnimkou V. Zimákovvej všetci vystúpili z áut. Nevie na čí návrh, ale pri jazierku všetci ešte raz znásilnili Červanová, ktorá mala zviazané ruky. Vyhrážala sa im, že Andrašíka nahnevalo a hodil ju do vody. Vliezol sa ňou a ponoril jej hlavu pod vodu. Niečo pritom hovoril v tom zmysle, či si to nerozmyslí s tým udávaním. Boli pritom všetci muži. Po chvíli skočil na Andrašíkom a spolu Ľ. Červanová vytiahli z vody. Skúšal jej tep, nejavila však známky života. Niekoľko navrhlo, že s mŕtvou treba niečo urobiť, aby sa oddialilo jej nájdenie. Z toho dôvodu ju s Andrašíkom a ďalšími dvoma, ktorých si nepamätá, preniesli do blízkeho potoka. Dubravioký a Andrašík navrhli zlikvidovať aj V. Zimákovú. Brázda sa jej zastal a sama sľúbila, že bude mlčať. Preto sa od jej likvidácie upustilo. Brázda s ním, Andrašíkom, Čermanom a Zimákovou sa vrátil autom do Bratislavy. Má dojem, že Andrašíka s Čermanom vyložili v Lamaši. Ostatní na druhom aute išli s Kráľovej priamo do Hlity.

Miloš Kocúr svoju výpoveď potvrdil aj pri konfrontáciách s obž. M. Andrašíkom (zv. XIII., č.1. 1120 a nasl.) a obž. Brázdom (zv. XIII., č.1. 1132 a nasl.)

Dňa 29. 10. 1981 svoje výpovede odvolal a pri rekonštrukcii v Kráľovej pri Senci vyhlásil, že na tomto mieste je prvýkrát v živote.

Milan Andrašík (zv. IX., č. 1. 837, 838, 843, 859) vypovedal, že po príchode k jazierku vystúpili všetci z aut. Kocúr tam opätovne navrhol zlikvidovať Ľ. Cervanovú. Z auta ju vytiahli a odniesli k vode Dubravický, Laohman, Kocúr a Brázda. On sám, Čerman a Bečaď ale aj Zimáková museli ísť s nimi. Tí štyria Ľ. Cervanová položili do jazierka a držali ju pod vodou asi 1-2 minúty. Mala zviazané ruky a nohy, ale aj ústa, aby nemohla kričať. Niektorý z nich potom vravel, že mŕtvola Ľ. Cervanovej by mohla vyplávať. Nieкто navrhol ju zaťažiť a hodiť vedľa do potoka. Vytiahli ju preto z vody - známky života už nejavi-la. Keď ju zaťažovali, priviazali jej kameň na ruky. Nohy jej pritom rozviazali. Do potoka ju prenášali tí istí, čo ju utopili. Ostatní išli s nimi. Keď sa vrátili k autám, nieкто vravel Zimákovvej, že ak nebude mlčať, môže dopadnúť ako Cervanová. Na Brázdovom aute sa s Čermanom, Kocúrom a Zimákovou vrátili do Bratislavy - Lamača, kde s Čermanom vystúpili. Brázda s ostatnými potom odišli do Nitry. Bečaď, Dubravický a Laohman išli na Bečaďovom aute z Kráľovej pri Senci priamo do Nitry.

Obč. M. Andrašík rovnako vypovedal pri konfrontácii s obžalovanými M. Kocúrom (zv. XIII., č. 1. 1120 a nasl.) a R. Brázdou (zv. XIII., č. 1. 1126 a nasl.)

Milan Andrašík pri výsluchu 8. 12. 1981 svoje výpovede odvolal.

Svedkyňa Viera Vozárová, rod. Zimáková (zv. XV., č. 1. 1348, 1349, 1360) vypovedala, že po príchode k

jazierku v Kráľovej pri Senoi obidve vozidlá zastali blízko seba. Všetci, okrem nej a Brázdu, vystúpili z vozidiel a zobrali so sebou aj Ľ. Cervanová. O chvíľu sa nimi odišiel aj Brázda. Bola to pre ňu strašná chvíľa. Zdalo sa jej, že počuje ženský krik. Nevedela, čo robili a čo sa pri vode dialo. Vrátili sa asi po pol hodine bez Ľ. Cervanovej. Došli všetci k nej, vyhrážali sa, že keď niečo povie, dopadne ako to dievča. Sľúbila, že bude mlčať. Na jej obranu vystúpil aj Brázda. Potom na Brázdovom vozidle ona, Kooár, Andrešik a Čerman išli do Bratislavy, kde posledných dvoch vyložili. Odtiaľ odišli do Nitry. Bečažovo auto s Lachmanom a Dubravičným išlo do Nitry priamo z Kráľovej pri Senoi.

Viera Vocárová pri previerke výpovede pri jazierku v Kráľovej pri Senoi (zv. XXI., 8.1. 1769 a nasl.) ukázala miesto, kde približne stáli vozidlá.

x x x

Mŕtvolu Ľudmily Cervanovej 14. 7. 1976 našiel v Kráľovej pri Senoi v rieke Čierna Voda asi 2 km po prúde od termálneho jazierka v blízkosti mosta svedok Jozef Vrbovský.

Ohliadkou miesta nálezu mŕtvoly, v tom čase ešte neznámej ženy (zv. XXI., 8.1. 1777 a nasl.) sa zistilo, že sa zachytila na kameňoch vo vzdialenosti 10 m od mosta proti prúdu. Po vytiahnutí mŕtvoly z vody sa zistilo, že mala šnúrou na sušenie prádla zviazané za chrbátom ruky, od pásu dolu bola obna-

žená a okolo krku mala uviazanú vreckovku mužského typu.

Svedok Ľudovít Cervan 15. 7. 1976 v predmetoch nájdených na mŕtvole poznal veci svojej dcéry Ľudmily Cervanovej, nar. 10. 11. 1956 v Martine, bytom Piešťany, Leninova 30. Jej nezvestnosť už predtým oznámil orgánom VB.

Snalci súdnou pitvou (zv. XXIII., č.1. 1890 a nasl.) zistili, že príčinou smrti Ľudmily Cervanovej bolo udusenie utopením. Na zadnej časti pravého pleca a vnútornej strane ľavého stehna jej mŕtvoly boli zistené krvné podliatiny zasahujúce až do svalstva. V pľúcach vo väčšom množstve a ojedinele aj v pečeni sa zistila prítomnosť rossiievok typu Cyclotella, Fragilaria, Nitzschia. Tento nález dokazuje, že Ľudmila Cervanová v čase, kedy sa dostala do jazierka, žila. Vzhľadom na stupeň hnilobných zmien jej mŕtvola bola vo vode 4-5 dní. Spôsob zviazania rúk za chrbátom pomocou dvanásťich otočení okolo zápästia a zauslenia vylučuje, že si ruky zviazala sama. V krvi mŕtvoly sa zistilo 0,79 promile alkoholu.

Orgány VB 17. júla 1976 vo vyschnutom ramene rieky Čierna Voda našli cestovnú tašku s vecami a jednu dámsku poltopánku, ktoré patrili Ľ. Cervanovej.

Výsluchom svedkov Vincenta Tanku (zv. XVII., č.1. 1493), Júliusa Tanku (zv. XVII., č.1. 1493) a Júlie Tankovej (zv. XVII., č.1. 1484) sa zistilo, že predmetné veci 11. 7. 1976 Vincent Tanko našiel na smetisku, vzdialenom asi 40 m od mosta cez Čiernu Vodu, neďaleko ktorého bola nájdená mŕtvola Ľ. Cervanovej. Keď sa dozvedel, že v Čiernej Vode sa našla neznáma mŕtvola s Júliusom Tankom a Júliou Tankovou tašku a ostatné veci odhodili do vyschnutého ramena rieky.

Pri dodatočnej ohliadke smetiarka sa našli i ďalšie veci, ktoré patrili Ľ. Cervanovej (zv. XXI., č.1. 1805) a zbytky šnúry na prádlo podobnej šnúre, akou bola spútaná Ľudmila Cervanová.

Roman Brásda k týmto skutočnostiam vypovedal (zv. VII., č.1. 678, 707), že pri umývaní svojho auta 10. 7. 1976 v ňom našiel tašku Ľ. Cervanovej s ďalšími vecami. Spolu s Andrašikom tašku previezli do Kráľovej pri Senoi, kde ju odhodili na smetiarku. Bližšie podrobnosti k obsahu tašky nevedel uviesť.

x x x

V rámci prípravného konania boli vyžiadané znalecké posudky z odboru kriminalistickej techniky (zv. XXII., č.1. 1857 a nasl.) hydrobiológie, psychiatrie, sexuológie a psychológie.

Z obsahu posudku Kriminalistického ústavu Federálnej správy VB v Prahe vyplýva, že:

- dve časti šnúry nájdené na mŕtvoľe Ľ. Cervanovej a časť šnúry nájdené na smetiarku, sú zhodným typom trojpramennej prádelnej šnúry,
- šnúry z obetí sú dlhé 300 a 400 cm, šnúra zo smetiarka je dlhá 300 cm,
- či šnúry zistené na mŕtvoľe a šnúra nájdená na smetiarku sú totožné, sa zistiť nedá,
- krv na šnúrach zistená nebola. Nemožno ju však vylúčiť vzhľadom k pozitívnej reakcii Adlerovej skúšky,
- škraba na konci šnúry, ktorou mala Ľ. Cervanová spútané ruky, obsahovala mikroskopické časti pokožky, svalové vlákna a baktérie; skupinovej vlastnosti "A"

- na podprsienke bola zistená krvná slaupina "A",
- na vreckovke boli mikrostopy tvorené textilnými vláknami s dvomi farebnými odtieňmi, krv zistená nebola, nemožno ju však vylúčiť,
- trichologický materiál je vo všetkých vzorkách ľudského pôvodu. Všetky, okrem dvoch vlasov na modrom svetri zodpovedajú vlasom Ľ. Cervanovej,
- spermie na predložených vzorkách zistené neboli.

Porovnaním vlasov obžalovaných, s vlasmi zaistenými na mŕtvoľe Ľ. Cervanovej sa zistilo, že variačné rozpätie niektorých vlasov nájdených na modrom svetri Ľ. Cervanovej sa prekrýva so znakmi jej vlasov a vlasov obž. R. Brázdu. Nie je možné preto vylúčiť, že vlasy z modrého svetra Ľ. Cervanovej (č. l. 5/5 a 5/6) sú vlasmi obž. R. Brázdu.

Vlasy z hlavy obž. Lachmana majú morfológické vlastnosti podobné vlasom Ľ. Cervanovej. Nemožno preto vylúčiť, že niektoré z vlasov, morfológicky zhodných s vlasmi Ľ. Cervanovej, sú vlasmi obž. J. Lachmana (zv. XXII., č. l. 1889 a nasl.)

Zo znaleckého posudku Kriminologického ústavu Federálnej správy VB (zv. XXII., č. l. 1910 a nasl.) ďalej vyplýva, že textilné vlákna farebných odtieňov čierna 1999 a červená 2190, zaistené na odevu Ľ. Cervanovej, vykazujú zhodný farebný odtieň so vzorkami textilných vlákien zaistených z vozidla ŠPZ HRA 15-76 (vozidlo R. Brázdu).

Znalecký posudok z odboru hydrobiológie (zv. XXII., č. l. 1848 a nasl.) preukazuje, že vo vode termálneho jazierka v Kráľovej pri Senci sa z rozsievok, ktoré boli zistené pri súdnej pitve v mŕtvoľe Ľ. Cervanovej, v súčasnosti nachádzajú rozsievky typu *Hitschia* a *Cyolotella*. Tie isté rozsievky sa v tomto jazierku nevyhnutne vyskytovali aj v roku 1976.

Znalecké posudky z odboru psychiatrie vypracovali MUDr. Elena Mokrášová a MUDr. Ľubomír Vražda (zv. IV., str. 177-305), z odboru sexuológie MUDr. Jaroslava Pondělíčkové a MUDr. Jaroslav Zvěřina (zv. VI., str. 467-583) a z odboru forenzsnej psychológie Doc. PhDr. Gejza Dobrotka CSc a PhDr. Milena Kovačiková (zv. V., str. 305-466).

1/ Zo záverov posudku znalcov z odboru psychiatrie o duševnom stave Romana Brázdu (str. 206-209) vyplýva, že je duševne zdravý. V minulosti, ani v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou. Zistili sa u neho anomálne osobnostné vlastnosti. V čase spáchania trestného činu bola jeho ovládacia i rozpoznávacía schopnosť znížená prostou opilstvou. Roman Brázda plne chápe zmysel trestného konania a je schopný plnohodnotnej účasti v trestnom konaní. Jeho terajší stav (neurotický syndrom s depresívnymi rysmi) je z forenzsneho hľadiska bezvýznamný.

Zo záverov posudku znalcov z odboru sexuológie (str. 493-495) vyplýva, že u Romana Brázdu sa nezistila sexuálna deviácia, ani rysy sexuálnej deviácie. Zo sexuologického hľadiska v dobe inkriminovaného konania jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti neboli znížené.

Podľa posudku znalcov z odboru psychológie intelekt Romana Brázdu je v pásme nadpriemeru (IQ=122) a nijako negatívne neovplyvňoval rozpoznávaciu schopnosť a myslenie. Charakteristické črty jeho osobnosti napriek normálnej sexualite pri odopretí očakávaného sexuálneho styku, mohli mobilizovať jeho skrytú agresivitu a oslabiť pôsobenie morálnych a sociálnych zábran.

Znalci z odboru psychológie vyslovili, že motívom konania Romana Bránda bola živelná potreba dopriať si biologické a estetické pôžitky a veľkorysá tolerancia voči spôsobom, akými ich dosiame. V čase spáchania trestného činu bol schopný vnímať, sledovať a kontrolovať jeho priebeh a okolnosti. Je schopný ho reprodukovať i správne hodnotiť aj po 5-ročnom odstupe.

2/ Podľa posudku znalcov z odboru psychiatrie Miloš Kocúr (str. 224-226) netrpel duševnou poruchou v minulosti, ani v čase spáchania trestného činu. Jeho osobnosť sa vyznačuje psychopatickými rysmi. V dôsledku prostej opilosti bola jeho rozpoznávacía a ovládačia schopnosť v čase činu znížená. Je duševne zdravý a schopný chápať význam trestného konania.

Znalci z odboru sexuológie (str. 507-508) u Miloša Kocúra nezistili sexuálnu deviáciu, ani rysy sexuálnej deviácie. Zo sexuologického hľadiska v čase spáchania trestného činu nebola ničím narušená jeho ovládačia ani rozpoznávacía schopnosť.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológie (str. 355-360) úroveň intelektu Miloša Kocúra je v medziach nadpriemeru (IQ=120). Podľa názoru znalcov, pohrátkou jeho konania boli charakteristické črty jeho osobnosti, najmä nestálosť vzťahov a postojov, žiadostivosť po pôžitkoch, neschopnosť znieť odmietnutie ženy a agresivita. Miloš Kocúr pri znásilnení a usmrtení Ľ. Cervanovej konal nielen impulzívne ale aj racionálne.

Znalci nezistili patologické črty osobnosti M. Kocúra (psychopatia je anomália osobnosti a nie patologická zmena). Bol a je schopný vnímať, spracovávať a reprodukovať podrobnosti a okolnosti trestného

činu do tej miery, že možno vylúčiť ovplyvnenie jeho vnímavosti a reprodukcie požitím alkoholu, ktorý neprekročil úroveň obyčajnej podnapilosti.

3/ Znalci z odboru psychiatrie zistili, že Milan Andrašák (str. 239) je duševne zdravý. Jeho schopnosť rozpoznať spoločenská nebezpečnosť trestného činu a schopnosť ovládnuť svoje konanie mohla byť v čase spáchania činu znížená v dôsledku prostej opilosti. Je schopný chápať význam trestného konania.

Znalci z odboru sexuológie (str. 517-518) u Milana Andrašáka nezistili sexuálnu deviáciu, ani rysy sexuálnej deviácie. Zo sexuologického hľadiska mal plne zachovanú ovládajúcu aj rozpoznávaciu schopnosť.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie (str. 379-380) vyplýva, že jeho intelekt je v pásme solidného priemeru (IQ=107) aj keď zďaleka nedosahuje vysokoškolskú úroveň. Jeho osobnosť charakterizuje agresivita, ktorú vyvoláva najmä jeho impulzivnosť a egocentrizmus. Neboli u neho zistené žiadne patologické črty a sklony.

Podľa názoru znalcov najpravdepodobnejším motívom konania M. Andrašáka bola egocentricky motivovaná roztopašnosť a chýbajúce účinné zábranné motivácie, predovšetkým morálne.

Milan Andrašák bol v čase trestnej činnosti aj pri jej vyšetrení jednoznačne schopný sledovať, registrovať, hodnotiť a reprodukovať udalosti a okolnosti o priebehu trestného činu.

4/ Z posudku znalcov z odboru psychiatrie o duševnom stave Pavla Bečača (str. 287-288) vyplýva, že je duševne zdravý. Bol schopný v plnej miere rozpoznať spoločenská nebezpečnosť svojho konania a v plnej

niere ho ovládať. Plne chápe zmysel trestného konania a je schopný plnohodnotne sa ho zúčastniť.

Podľa posudku znalcov z odboru sexuológie (str. 568-569) sa u Pavla Beďača nezistila sexuálna deviácia, ani rysy sexuálnej deviácie. Zo sexuologického hľadiska v dobe, kedy došlo k spáchaniu trestného činu, mal schopnosť ovládania i rozpoznávaciu plne zachovanú.

Zo záverov znalcov z odboru psychológie (str. 451-452) vyplýva, že intelekt Pavla Beďača je v páse nierneho nadpriemeru (IQ=117). Jeho osobnosť charakterizuje nedostatok väzieb medzi racionalitou myslenia a citovou oblasťou. Chýba mu skutočný prejav láskosti nad udalosťou. Pri výdatnom sebaľutovaní má na nevinného príliš výrazný strach z postihu za to, čo podľa neho neurobil.

Pavol Beďač bol a je schopný vnímať, hodnotiť a správne reprodukovať udalosti v kritickéj i v súčasnej dobe. Podľa názoru znalcov sa v trestnej činnosti skupiny javí ako participant, na ním neorganizovanej príležitosti k "zábave", ktorý nebol dost' morálne silný, aby neakceptoval ponúkajúcu sa príležitosť k zážitku.

5/ Zo znaleckého posudku z odboru psychiatrie vyplýva, že František Čerman (str. 265-266) v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnou duševnou chorobou ani poruchou. Bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a svoje konanie ovládnuť. Je schopný chápať zmysel trestného konania a plnohodnotne sa ho zúčastniť.

Podľa znaleckého posudku z odboru sexuológie (str. 544-545) u Františka Čermana sa nezistila sexuálna deviácia, ani rysy sexuálnej deviácie.

Zo sexuologického hľadiska v dobe spáchania činu mal plne zachovanú ovládajúcu aj rozpoznávaciu schopnosť.

Zo záverov znalcov z odboru psychológie (str. 420-421) vyplýva, že intelekt Františka Čermáka je v pásme stredného nadpriemeru (IQ=120). Patologické črty v jeho osobnosti sa nezistili. Podľa názoru znalcov najpravdepodobnejším motívom jeho konania bola roztopašnosť a požívateľnosť egocentricky zamieraného jedinca. Bol schopný vnímať okolnosti trestného činu a je schopný, (pokiaľ chce) reprodukovat' aj detailné postrehy. Požívanie alkoholu nemalo vplyv na jeho schopnosť sledovať udalosti a zasahovať do ich priebehu.

6/ Zo znaleckého posudku z odboru psychiatrie, vyplýva, že Stanislav Dubravický (str. 275-276) v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnou duševnou chorobou. Bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a ho ovládnuť. Je schopný chápať význam trestného konania a plnohodnotne sa ho zúčastniť.

Podľa posudku znalcov z odboru sexuológie je Stanislav Dubravický (str. 557-558) citovo chudobnou osobnosťou s hypersexuálnymi rysmi. Sexuálna deviácia, alebo rysy sexuálnej deviácie sa však u neho nezistili. V dobe trestného činu zo sexuologického hľadiska bol plne schopný svoje konanie ovládať a chápať jeho zmysel.

Zo záverov znalcov z odboru psychológie (str. 434-436) vyplýva, že intelekt Stanislava Dubravického dosahuje mierne nadpriemernú úroveň. Charakteristickými črtami jeho osobnosti sú nedostatok sociálnych a morálnych zábran a pocitov ľútości voči iným a cynický negativizmus. Z týchto črt mohol vyplývať egocentrický motív jeho konania - zbaviť sa svedka trestného

činu.

Stanislav Dubravický bol schopný vnímať, registrovať, správne hodnotiť a reprodukovať udalosti trestného činu. Jeho tvrdenia, že si na nič nespomína, sú len obranným reflexom.

7/ Z posudku znalcov z odboru psychiatrie vyplýva, že Juraj Lachman (str. 250-252) je duševne zdravý. Jeho schopnosť rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a ovládať ju, bola v čase činu znížená prostou opilstvou. V súčasnej dobe chápe zmysel trestného konania a je schopný sa na ňom plnohodnotnejšie zúčastniť.

Znalci z odboru sexuológie (str. 550-552) Juraja Lachmana hodnotia ako osobnosť, ktorá sexuálne oneskorene dospievala. Svoj sexuálny život pravdepodobne spojil s citovým vzťahom. Sexuálna deviácia, ani rysy sexuálnej deviácie sa u neho nezistili. Zo sexuologického hľadiska, v dobe páchania trestného činu mal plne zachovanú ovládajúcu aj rozpoznávaciu schopnosť.

Podľa posudku znalcov z odboru psychológie (str. 400-401) je intelekt Juraja Lachmana v pásme normy ($Iq=100$). Pre jeho osobnosť je charakteristická ešte nezrelosť. Je ctižiadostivý a hľadá možnosti včleniť sa do subjektívne "vyššie" hodnotenej sociálnej vrstvy. Tejto prestíži obetoval aj riziko podielania sa na trestnom čine. Solidárnosť s členmi skupiny, v ktorej sa cítil rovnocenným, mohla byť rozhodujúcim dôvodom účasti na trestnom čine.

x x x

Rozsah úkonov, ktoré sa vykonali podľa ustanovenia § 2 ods. 5 Tr. por. dokumentuje, že orgány prípravného konania trestného zisťovali a zistili všetky dostupné dôkazy. Napriek tomu, vzhľadom na odstup času od spáchania stíhaných činov sa nepodarilo odstrániť niektoré rozpory vo výpovediach obžalovaných a svedkov a detailne objasniť všetky skutkové okolnosti. Ide však o okolnosti menej závažné alebo nepodstatné, ktoré pre zistenie skutočného stavu nie sú rozhodujúce.

Vykonané dôkazy a ich hodnotenie v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. odôvodňujú jednoznačný záver, že zistený stav vecí je v súlade s objektívnou skutočnosťou.

Jednoznačne sa výpoveďami celého radu svedkov preukázalo, že Ľudmila Cervanová sa 9. júla 1976 zúčastnila na diskotéke v študentskom domove Ľ. Štúra v Bratislave a že sa na tejto diskotéke zúčastnili aj všetci obžalovaní. S výnimkou Pavla Beďača to všetci tiež priznávajú. Obrana Pavla Beďača, že nikdy v UHC-klube na diskotéke nebol, je údelová. Jeho účasť aj na ďalších diskotékach potvrdzujú Zuzana Mígrová (zv. XVIII., č.l. 1549-1550), Ján Škorec (zv. XVIII., č.l. 1551-1555) a Rozália Varjunová (zv. XIX., č.l. 1692-1693).

Nepochybne sa ďalej výpoveďami viacerých svedkov preukázalo, že obžalovaní R. Brázda, M. Kocúr, M. Andrašák a F. Černan so svedkyňou V. Zimákovou odchádzali z diskotéky v rovnakom čase ako Ľudmila Cervanová. Je tiež preukázané, že obžalovaní vo vestibule internátu Ľ. Cervanovú prehovárali, aby sa išla s nimi ďalej zabávať. Odmietla a odišla na zastávku autobusu č. 39. Po krátkom čase ju nečakane od tejto zastávky násilím vtiahla do auta a uniesla osádka osobného auta bledej farby. O únose Ľ. Cervanovej vy-

povedal celý rad svedkov a je nepochybne objektívnou skutočnosťou.

Ľudmilu Cervanová uniesli obžalovaní R. Brázda, M. Kocúr, M. Andrašík a F. Čerman. Je to bez akýchkoľvek pochybností preukázané priznaním R. Brázdu, M. Kocúra, M. Andrašíka a výpoveďami svedkov Viery Zimáčkovej, Igora Urbánika, Vladimíra Vargu, Petra Očenku i ďalších.

Odvoz Ľ. Cervanovej do bytu na Varínskej ulici č. 16, vniknutie do tohto bytu a priebeh "žúru", ktorý sa tam uskutočnil je preukázaný priznaním obžalovaných Romana Brázdu, Miloša Kocúra, Milana Andrašíka a svedeckou výpoveďou Viery Vozárovej, rod. Zimáčkovej.

Skutočnosť, že F. Čerman a M. Andrašík vnikli neoprávnene do bytu Anny Turčanovej preukazuje jej svedecká výpoveď. Anna Turčanová, Tibor Turčan, Dáša Zelmanová, Katarína Tomašovičová a Istvan Vanos ďalej potvrdili, že rodinný domček Anny Turčanovej bol 9. 7. 1976 prázdny a obžalovaní sa v ňom zdržiavali bez vedomia a súhlasu jeho majiteľky a ostatných obyvateľov.

Násilné zadržovanie Ľ. Cervanovej v byte, jej prinucovanie aby pila víno, spútanie jej rúk i znásilnenie, je okrem priznania obžalovaných R. Brázdu, M. Kocúra, M. Andrašíka a J. Laokmana preukázané aj svedeckou výpoveďou V. Vozárovej, rod. Zimáčkovej.

K znásilneniu Ľ. Cervanovej sa nepriznali obžalovaní F. Čerman, P. Bečaď a S. Dubravičský, ktorí popierajú aj účasť na "žúre" v byte Anny Turčanovej.

Pavla Bečaďa a Stanislava Dubravičského zo znásilnenia Ľ. Cervanovej usvedčujú obžalovaní R. Brázda, M. Kocúr a M. Andrašík a svedkyňa Viera Vozárová. S výnimkou R. Brázdu usvedčujú zo znásilnenia Ľ. Cervanovej aj Františka Čermana.

Pomoc, ktorú poskytol Juraj Lachman pri znásilnení Ľ. Cervanovej, je preukázaná jeho priznaním a výpoveďami obžalovaného R. Brázdu, M. Andrašíka a M. Kocúra.

Skutočnosť, že usmrtenie Ľ. Cervanovej navrhli a najaktívnejšie presadzovali F. Čerman a S. Dubravický a že sa na tom všetci obžalovaní dohodli, potvrdzujú obž. R. Brázda a M. Kocúr i svedkyňa V. Vozárová. K tomu, že dvaja vykonávatelia tohto rozhodnutia sa určovali lôsom sa priznali obžalovaní M. Kocúr a J. Lachman a dosvedčuje to aj svedkyňa V. Vozárová. Spontánne sa k tomu pôvodne priznal aj obž. R. Brázda. Ten v ďalších výpovediach tvrdil, že o usmrtení Ľ. Cervanovej sa nelosovalo, ale hlasovalo.

Obžalovaný M. Andrašík potvrdil, že ostatní obžalovaní sa dohodli o usmrtení Ľ. Cervanovej. Poprel však akákoľvek svoju účasť na tejto dohode a tvrdil, že k losovaniu o tom, kto usmrtí Ľ. Cervanová nedošlo!

Obžalovaní F. Čerman, S. Dubravický a P. Bečaš sotrvali na tvrdení, že v byte A. Turčanovej neboli a priprav na usmrtenie Ľ. Cervanovej sa nezúčastnili. Ich obrana je účelová.

Priznaním obžalovaných R. Brázdu, M. Kocúra, M. Andrašíka a J. Lachmana i svedeckou výpoveďou V. Vozárovej je preukázané, že došlo k dohode o usmrtení Ľ. Cervanovej. Je tiež nepochybné, že na tejto dohode mali aktívnu účasť aj obžalovaní M. Andrašík, F. Čerman, S. Dubravický a P. Bečaš.

Na základe priznania obž. R. Brázdu, M. Kocúra a M. Andrašíka treba považovať za preukázané, že Ľ. Cervanová bezprostredne usmrtili títo obžalovaní. Skutočnosť, že sa nepodarilo presne objasniť, či všetky úkony spojené s usmrtením Ľ. Cervanovej vyko-

nali spoločne, resp. akými jednotlivými úkonmi sa na jej usmrtení podielali, nie je v rozpore s týmto záverom.

Výsledok súdnej pitvy jednoznačne dokazuje, že Ľ. Cervanová bola usmrtená utopením. Miesto nálezu jej mŕtvoly i obsah roziševok v jej vnútorných orgánoch nasvedčuje tomu, že bola utopená v termálnom jazierku v Kráľovej pri Senoi, teda na mieste, ktoré spontánne označili obžalovaní Roman Brásda, Miloš Kooár a Milan Andrašík i svedkyňa Viera Vozárová.

Znásilnenie Ľ. Cervanovej obžalovaným Milošom Kooárom bezprostredne pred jej usmrtením je preukázané výpoveďou obžalovaného R. Brásdu a obžalovaného M. Andrašíka. Priznal sa k tomu aj obžalovaný M. Kooár. Tvrdil však, že Ľ. Cervanová pri termálnom jazierku v Kráľovej pri Senoi znásilnili všetci obžalovaní. Toto tvrdenie však nemá oporu v ostatných vykonaných dôkazoch.

Prenesenie mŕtvoly Ľ. Cervanovej z termálneho jazierka do rieky Čierna Voda na návrh obžalovaného F. Čermána je preukázané výpoveďami obžalovaných R. Brásdu, M. Kooára a M. Andrašíka.

V prípravnom konaní v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 5 Tr. por. a § 164 ods. 3 Tr. por. boli preverené všetky okolnosti, ktoré by mohli svedčiť v prospech obžalovaných, najmä však F. Čermána, M. Andrašíka, M. Kooára a P. Bečača.

Tvrdenie obžalovaných F. Čermána a M. Andrašíka, že z diskotéky odišli do bytu Andrašíka v Lamaži so Sylviou a Lýdiou Cohen, je v rozpore s výpoveďami Juraja Lachmana, Stanislava Dubravického a Romana Brásdu i viacerých svedkov, ktorí ich videli odchádzať z diskotéky bez sestier Cohenových (v aute R. Brásdu).

Výpoveď svedkyne Marcely Čermanovej (zv. XVIII., 8.1. 1615-1620) - manželky obžalovaného F. Čermana, ktorá tvrdí, že F. Čerman a M. Andrašík prišli do bytu v Lamači okolo polnoci spolu so sestrami Cohenovými, je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný Miloš Kocúr po odvolaní výpovedí, v ktorých sa priznával k spáchaniu trestných činov, svoju obranu založil na tvrdení, že 9. 7. 1976 bol v práci a potom sa bol v spoločnosti príbuzných a priateľov lápať na štrikoviskách v Ivánke pri Nitre. Takúto obranu pre obžalovaného M. Kocúra organizovala jeho sestra Dagmar Luprichová (zv. XVIII., 8.1. 1521-1525). Svedkovia Michal Luprich (zv. XVIII., 8.1. 1526-1531), Josef Daňo (zv. XVIII., 8.1. 1532-1537), František Daňo (zv. XVIII., 8.1. 1538-1540) a Dagmar Daňové (zv. XVIII., 8.1. 1541-1546) ktorých navrhol vypočuť obžalovaný M. Kocúr na svoju obranu, nepotvrdili že 9. 7. 1976 boli v jeho spoločnosti.

Miloš Kocúr a Milan Andrašík výpovede, v ktorých sa priznávali k trestným činom, urobili spontáne a o znásilnení a usmrtení Ľudmily Červanovej vypovedali také konkrétne podrobnosti, ktoré mohli viesť len ten, kto sa dopustil týchto činov alebo sa na nich iným spôsobom zúčastnil.

Skutočnosť, že obžalovaný Roman Brázda je priamym spolupáchateľom na znásilnení a usmrtení Ľ. Červanovej, dosvedčuje aj jeho obava z trestného stíhania. Pokúšal sa mu vyhnúť aj tým spôsobom, že si ohcel zabezpečiť na 9. 7. 1976 nepravdivé alibi. Preukazujú to výpovede svedkov Alojza Veržinského (zv. XVIII., 8.1. 1518-1520) a Hadeždy Benovej (zv. XV., 8.1. 1242-1276).

x x x

V prípravnom konaní sa nezistili žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali trestnú zodpovednosť obžalovaných (§ 11, § 12 Tr. zák.)

Všetkých trestných činov sa dopustili v priamom úmysle (§ 4 písm. a/ Tr. zák.) Svojím konaním chceli porušiť záujmy chránené trestným zákonom a jeho následky si plne uvedomovali. Ich konanie až do znásilnenia Ľ. Cervanovej motivovala morálna a sexuálna neviazanosť a usmrtenie Ľ. Cervanovej zámer, aby ich predchádzajúce konanie nevyšlo najavo.

Konanie obžalovaných v prvom bode obžaloby je trestným činom obmedzovania osobnej slobody podľa § 9 ods. 2, § 231 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Obžalovaní zasahovali do osobnej slobody Ľ. Cervanovej, najmä do slobody voľného pohybu, užívanie tohto práva jej zamedzovali, zabránili jej voľne sa pohybovať a o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Obžalovaní R. Brázda, M. Kocúr, F. Čerman a M. Andrašík sa tohto činu dopúšťali od unesenia Ľ. Cervanovej až po rozhodnutie ju znásilniť, obžalovaní P. Beďaš, S. Dubravický a J. Lachman od ich príchodu do bytu po rozhodnutie ju znásilniť.

Obmedzovanie osobnej slobody Ľ. Cervanovej, najmä jej držanie v byte a násilné nútenie piť alkoholické nápoje, smerovalo k tomu, aby uľahčili jej odpor pri znásilnení, teda pri spáchaní veľmi závažného trestného činu. V konaní obžalovaných sú preto splnené podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 38 Tr. zák. pre použitie vyššej trestnej sadszby podľa druhého odseku §-u 231 Tr. zák.

V druhom bode obžaloby sú M. Andrašík a F. Čerman obžalovaní z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 9 ods. 2, § 230 ods. 1, ods. 2 písm.

b/ Tr. zák., pretože neoprávnené vnikli do bytu A. Turčanovej v úmysle násilne tam držať Ľ. Cervanová. Do domu vnikli v spoločnosti ďalších troch osôb. Vzhľadom na zamýšľané konanie a ostatné okolnosti prípadu sú splnené podmienky § 88 Tr. zák. pre použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 238 Tr. zák., ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Trestnosť ostatných osôb, ktoré vošli do domu možno vylúčiť, keďže ich konanie vykazuje znaky bona fide.

Konanie obžalovaných R. Brázdu, M. Kooúra, M. Andrašika, P. Bečača, F. Čermána a S. Dubravického v treťom bode obžaloby je trestným činom znásilnenia podľa § 9 ods. 2, § 241 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaní spoločným konaním prekonalí odpor Ľ. Cervanovej a vykonali s ňou dokonanú súlož.

Konanie obžalovaného J. Lachmana je pomocou k trestnému činu znásilnenia podľa § 10 ods. 1 písm. o/, k § 241 ods. 1 Tr. zák., lebo prinesením šnúry na zviazanie Ľ. Cervanovej ostatným obžalovaným pomohol pri jej znásilnení. Jeho obrana, že si neuvedomoval, načo priniesol šnúru je účelová.

Konanie obžalovaného M. Kooúra v štvrtom bode obžaloby naplňuje znaky trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 alinea 2 Tr. zák. Ľ. Cervanová v tomto štádiu už nekladla odpor; bola zviazaná a prakticky bezbranná.

Konanie obžalovaných R. Brázdu, M. Kooúra, M. Andrašika, P. Bečača, F. Čermána, S. Dubravického a J. Lachmana vo štvrtom bode obžaloby je trestným činom vraždy podľa § 9 ods. 2, § 219 Tr. zák. Spoločne usmrtiť Ľ. Cervanová sa rozhodli už v byte, A. Turčanovej tým, že o jej likvidácii sa radili a dohodli.

Hoci samotný akt usmrtenia Ľ. Cervanovej vykonali R. Brázda, M. Kocúr a M. Andrašik, jej usmrtenie je výsledkom spoločného rozhodnutia i konania všetkých obžalovaných, ktoré pozostáva z ich spoločnej dohody z účasti na hlasovaní, resp. losovaní, z účasti na odvoze Ľ. Cervanovej na miesto činu, z prítomnosti a faktickej kontrole jej usmrtenia. Spoluzodpovednosť F. Čermána na usmrtení Ľ. Cervanovej preukazuje aj jeho iniciatíva pri prenesení jej mŕtvoly do Čiernej Vody.

Aj keď motív usmrtenia Ľ. Cervanovej (zbavenia sa svedka) pre naplnenia znakov trestného činu vraždy nie je rozhodný, z hľadiska stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 Tr. zák.) možno ho hodnotiť ako obzvlášť zavrhnuteľný, lebo vyplýva z názorov a postojov, ktoré sú v príkrom rozpore so základnými pravidlami socialistickej morálky a svedčia o nemorálnosti, bezcitnosti a bezohľadnom sebeotve obžalovaných.

Konanie obžalovaného R. Brázdu v bodoch 5 a 6/ obžaloby je prípravou na trestný čin krivej výpovede podľa § 7 ods. 1 Tr. zák. i § 175 ods. 1 písm. a, b Tr. zák., pretože navádzal svedkov H. Benová a A. Veržinského, aby v prípade výsluchu pred vyšetrovateľom ZMB uviedli nepravdu. Na rozdiel od usnesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia je potrebné toto konanie obžalovaného Brázdu kvalifikovať ako prípravu na trestný čin podľa § 7 ods. 1 Tr. zák. a nie ako účasť na trestnom čine podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože nedošlo k dokonaniu ani k polusu trestného činu, na ktorý boli svedkovia navádzaní.

x x x

Roman Brázda (zv. XXII., 8.1. 1933-1934) pochádza z robotníckej rodiny. Mestský národný výbor v Nitre a Slovenská filmová tvorba v Bratislave ho hodnotia pozitívne. V roku 1979 bol odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený na dobu 3 rokov (zv. XXII., 8.1. 1926).

Ing. Miloš Kocúr (zv. XXII., 8.1. 1936-1937) pochádza z rodiny pracujúcej inteligencie. Mestský národný výbor v Nitre a VŠP Nitra, kde študoval ho hodnotia kladne. Trestaný doposiaľ neboli (zv. XXII., 8.1. 1927).

Ing. Milan Andrašik (zv. XXII., 8.1. 1939-1942) pochádza z rodiny pracujúcej inteligencie. Jeho samostatná Montážny podnik spojov Bratislava ho hodnotí pozitívne. Obvodný národný výbor Bratislava IV. nemá o ňom žiadne negatívne poznatky. Trestaný doposiaľ neboli (zv. XXII., 8.1. 1928).

Ing. František Černan (zv. XXII., 8.1. 1943-1944) pochádza z rodiny pracujúcej inteligencie. Generálne riaditeľstvo Strojsmaltu, kde pracoval ho hodnotí pozitívne. Miestny národný výbor Bratislava - Petržalka nemá o ňom žiadne negatívne poznatky. Trestaný neboli (zv. XXII., 8.1. 1930).

Stanislav Dubravický (zv. XXII., 8.1. 1946-1947) pochádza z rodiny pracujúcej inteligencie. Mestský národný výbor v Nitre ho hodnotí pozitívne. Západoslovenské vodárne a kanalizácie, závod Nitra ho hodnotia ako pracovníka so slabšou pracovnou morálkou, s pos-

námkou, že jeho správanie je v niektorých prípadoch zdravému rozumu nepochopiteľné. Dopolial' bol dvakrát trestaný (zv. XXIII., 8.1. 1931) v roku 1976 za trestný čin podľa § 130 Tr. zák. na trest nápravného opatrenia a v roku 1979 za trestný čin podľa § 132 ods. 1 písm.c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorý vykonal.

Ing. Pavol Beďaš (zv. XXII., 8.1. 1948-1949) pochádza z robotníckej rodiny. Mestský národný výbor v Nitre a zamestnávateľ - Divadlo A. Bagara v Nitre, ho hodnotia kladne. Trestaný doposiaľ nebol (zv. XXIII., 8.1. 1932).

Juraj Lachman (zv. XXII., 8.1. 1941-1942) pochádza z robotníckej rodiny. Mestský národný výbor v Nitre ho hodnotí pozitívne. Vodohospodárske stavby, závod Nitra ho hodnotia ako priemerného pracovníka. Dopolial' trestaný nebol (zv. XXIII., 8.1. 1929).

x x x

Pretože uvedené výsledky vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie Romana Brázdu, Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrašíka, Ing. Pavla Beďaša, Ing. Františka Čermána, Stanislava Dubraviokého a Juraja Lachmana pred súd, je obžaloba v zmysle § 176 ods. 1 Tr. por. právom podaná.

Podľa § 177 ods. 1 písm. e/ Tr. por. na hlavnom pojednávaní navrhujem:

1/ Vypočuť svedkov:

Vieru Vozárovú (zv. XV., 8.1. 1330), Pavla Konoru

(zv. XIV., 8.1. 1209), Rudolfa Gallu (zv. XV., 8.1. 1231), Maroelu Čermanová (zv. XVIII., 8.1. 1615), Naďeždu Benová (zv. XV., 8.1. 1242), Igora Urbánica (zv. XV., 8.1. 1279), Petra Okeniku (zv. XV., 8.1. 1292), Josefa Širobánica (zv. XV., 8.1. 1317), Miroslava Vanlu (zv. XVI., 8.1. 1373), Zdeniku Kováďová - Prieložná (zv. XVI., 8.1. 1396), Magdalénu Mlynarďíkovú (zv. XVI., 8.1. 1408), Annu Turďanová (zv. XVII., 8.1. 1496), Alojza Verďínskeho (zv. XVIII., 8.1. 1518), Dagnar Lupriehová (zv. XVIII., 8.1. 1521), Josefa Daňu (zv. XVIII., 8.1. 1532), Zuzanu Migrovú (zv. XVIII., 8.1. 1549).

2/ Podľa § 211 ods. 1 Tr. por. prečítať výpovede svedkov:

Dvy Hlaváďovej (zv. XIV., 8.1. 1138), Magdy Baohleďovej (zv. XIV., 8.1. 1154), Júlie Kopoloviďovej (zv. XIV., 8.1. 1163), Josefa Čulmana (zv. XIV., 8.1. 1198), Juraja Kliďku (zv. XIV., 8.1. 1201), Milana Antoďovského (zv. XV., 8.1. 1227), Petra Hlavandu (zv. XV., 8.1. 1234), Juraja Tokára (zv. XV., 8.1. 1237), Otta Vozára (zv. XV., 8.1. 1361), Ladislava Veľkého (zv. XVI., 8.1. 1364), Ivena Mraslu (zv. XVI., 8.1. 1383), Bohuslavy Bublinoovej (zv. XVI., 8.1. 1423), Anny Bublinoovej (zv. XVI., 8.1. 1433), Ľubomíra Lazového (zv. XVI., 8.1. 1439), Lukáša Karabinoša (zv. XVI., 8.1. 1450), Alexandra Nagya (zv. XVI., 8.1. 1455), Richarda Veselého (zv. XVI., 8.1. 1466), Dáši Zelmanovej (zv. XVII., 8.1. 1474), Kataríny Tomašoviďovej (zv. XVII., 8.1. 1476), Tibora Turďana (zv. XVII., 8.1. 1478), Istvana Vamosa (zv. XVII., 8.1. 1480), Vincenta Tanlu (zv. XVII., 8.1. 1493), Josefa Vrbovského (zv. XVII., 8.1. 1500), Michala Luprioha (zv. XVIII., 8.1. 1526),

- Františka Daňu (zv. XVIII., 8.1. 1538), Jána Škore-
oa (zv. XVIII., 8.1. 1547), Juraja Halechynho (zv.
XVIII., 8.1. 1551), Michala Andrašika (zv. XVIII.,
8.1. 1564), Rosálie Varýnovej (zv. XIX., 8.1. 1692).
- 3/ Podľa § 211 ods. 2 písm. a/ Tr. por. prečítať vý-
poveď svedka Vladimíra Vargu (zv. XV., 8.1. 1304).
- 4/ Vypočúť znalcov: MUDr. Elenu Molrášová, MUDr. Ľu-
boníra Vraždu (zv. IV., 8.1. 177), Doc. PhDr. Goj-
zu Dobrotku CSo., PhDr. Milenu Kovačiková (zv. V.,
8.1. 305).
- 5/ Podľa § 211 ods. 4 Tr. por. prečítať písomné zna-
lecké posudky z odboru sexuológie (zv. VI., 8.1.
483-569), zápisnicou o vykonaní súdnej pitvy (zv.
XIII., 8.1. 1830-1835), znalecký posudek z odboru
hydrobiológie (zv. XIII., 8.1. 1848-1852), znalec-
ké posudky Kriminalistického ústavu Federálnej sprá-
vy VB (zv. XIII., 8.1. 1857-1913).
- 6/ Podľa § 212, § 213 Tr. por. prečítať a oboznámiť
ostatné listinné a vecné dôkazy založené v trest-
nom spise.

Krajský prokurátor
JUDr. Miluláš PELEŠ

Miluláš